

ASTROTHEOLOGIE

28.seminář ing. J.Popelky

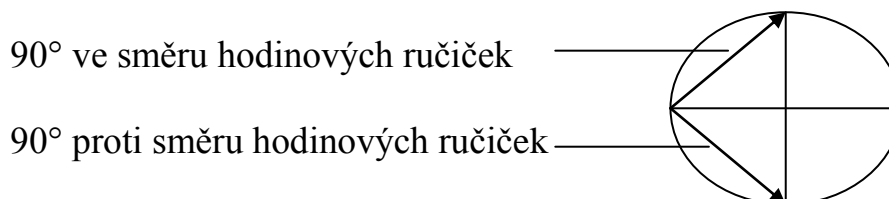
Kvadratura – úhel 90° jako důležitý aspekt Boží tvorby. Rozdíl mezi Bohem neprojeveným a Bohem projeveným.

Dům techniky OV-Mar.Hory dne 4.2.2006

Dnes budeme mnoho hovořit o abstraktních pojmech, což bude vyžadovat opravdu velkou soustředěnost vašich myslí. V předcházejícím semináři jsme hovořili trošku obecněji o duchovní cestě a dnes bych se chtěl vrátit k tomu, co souvisí s astrologií a to je – problém kvadratury.

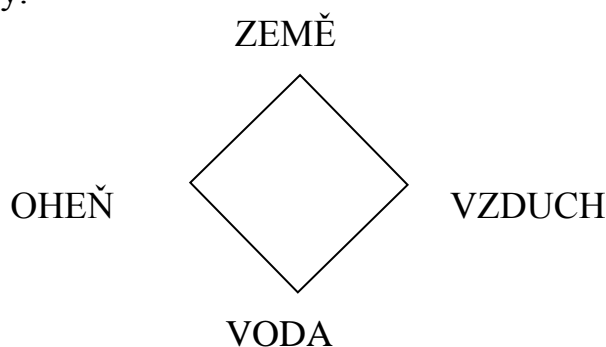
Kvadratura

Kvadratura není nic jiného než úhel 90°. Když se podíváte na zvěrokruh, vidíte, že každé znamení svírá 90° s určitými jinými znameními -

Když jsem přemýšlel nad tématem kvadratury, přišly mi další myšlenky a ideje, které nám umožní zase o kousek více pochopit Boha. Lidé, kteří trošičku přišli do kontaktu s astrologií, tak na základě toho, co si dnes řekneme, si doufám uvědomí, jak je astrologie (v dnešní době prezentována) nesmysl.

Abychom problematiku kvadratury (úhlu 90°) lépe pochopili, zjednodušíme si to, nebudeme řešit zvěrokruh se všemi dvanácti znameními, ale nakreslíme si pouze čtyři živly:

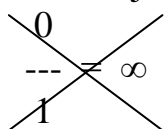

Z našich seminářů již víme, co tyto čtyři živly z duchovního hlediska představují. Oheň představuje tvůrčího Ducha, země představuje vnějšek (hmotný svět), vzduch představuje mysl a voda představuje nitro (emoce).

Říkal jsem, že zvěrokruh jako takový představuje stvoření. Můžeme popisovat a hovořit o stvoření. Je logika věci, že každé stvoření musí mít svého Stvořitele. Ať se to někomu líbí nebo nelíbí, z ničeho nic nevznikne. A my si dneska řekneme, že paradoxně opravdu všechno vzniklo z Ničeho. Ale toto NIC musíme správně pochopit. Je to jednoduchá myšlenka, ale má nedozírné duchovní následky. Zvěrokruh a tím pádem jakákoliv nauka, poznání se týká stvoření, protože můžete myšlenkově definovat to, co se projevilo navenek. Každé stvoření má svého Stvořitele, ale problém je, že i Stvořitel v podstatě vzniknul. Dnes si vysvětlíme (a to je velmi důležitá věc), že **ten, kdo je na duchovní cestě a usiluje o poznání Boha, si musí ujasnit, jaký je rozdíl mezi Bohem neprojeveným a Bohem projeveným.**

V duch. literatuře toto téma není nikde vysvětleno a proto si v rámci charakteristiky kvadratury ujasníme, jaký je rozdíl mezi Bohem neprojeveným a Bohem projeveným. Vysvětlíme si, kdo to je Bůh neprojevený a projevený.

Na jednom semináři jsem vysvětloval tvorbu tímto způsobem:

Tento vzoreček ruším, protože není přesný.
Dnes si nakreslíme si nový vzoreček.

Všechno, co existuje ve stvoření, nemůže dělat nic jiného než projevoval kvality a podstatu svého Stvořitele. Stvoření má svého Stvořitele, toto stvoření není nic jiného než Stvořitel, který sám Sebe projevil směrem ven, proto stvoření musí vyobrazovat Stvořitele a musí nést Jeho kvality. Ale i Stvořitel nese kvality toho, z čeho vzešel. Jestliže používáme zvěrokruh a víme, že zvěrokruh má tuto podobu a víme, že ve zvěrokruhu jsou čtyři živly, tak to už je výsledek, ale není to samotná příčina. Abychom pochopili stvoření, abychom pochopili člověka a tím pádem sebe samotné, musíme začít od podlahy.

Boží soud

Taková duchovní bída, jaká je v dnešní době, nemá obdoby. Během týdne jsem měl rozhovory s Bohem. Když jsem před dvěmi a půl lety začínal tyto semináře, jestli si vzpomínáte na první seminář, tak jsem řekl, že probíhá druhý příchod Krista, ať si to lidé uvědomují či nikoliv, on už probíhá několik staletí a bude se čím dál více zintenzivňovat. Lidé, kteří duchovně nepracují, budou mít čím dál větší problémy. Víte, jak proběhne soud? A je jedno, jestli ho zažijeme zde na Zemi, či po smrti. Každý člověk musí podstoupit Boží soud. A tento Boží soud je jednoduchý. Prodělá ho lidstvo, které právě bude inkarnováno zde (to je otázka maximálně padesáti let), ale také ho člověk prodělá (i když už nebude inkarnován zde na Zemi) v okamžiku smrti.

Tento Boží soud spočívá v jedné věci: V určitém okamžiku se před vámi ve své pravé podobě a podstatě zjeví Bůh. Tento Bůh není nikdo jiný než vaše vlastní Já. A když se před vámi zjeví vaše vlastní Já, bude každý člověk okamžitě konfrontován s Pravdou. Když uvidíte před sebou své vlastní pravé Já,

setkáte se s Někým, kdo je absolutní Láska, absolutní Moudrost a absolutní Moc, ale hlavně – je to Někdo, kým jste Vy sami. Každý člověk v průběhu svého života nějak myslel, nějak cítil a nějak konal. A když se každý člověk setká s touhou Pravdou, tak to, co ucítí z Boha (Jeho kvality), buď mu bude cizí nebo blízké. Každý, kdo se setká s Bohem, pochopí, ucítí, že je to jeho vlastní Já anebo se v tom nepozná, že to je jeho vlastní Já. To znamená, že na základě toho, jaký člověk v tomto okamžiku setkání s Bohem ucítí dojem, že tento Bůh je něco, co je mu velmi blízké, anebo ucítí dojem, že je to něco, co je mu absolutně cizí, dojde k tomu, že u člověka, kterému tato Bytost bude blízká, se k Němu přiblíží (u těch nejvíce zasvěcených dojde k ztotožnění se s Ním) a ti, kterým kvalita Boha bude naprosto cizí, budou vymrštěni do nekonečné vzdálenosti (podle jejich stavu) od Boha. Je to to samé, jako když máte Slunce a kolem obíhají planety. To znamená, že čím blíže něj. planeta obíhá v blízkosti Slunce (Boha), tím více je Božská a čím více planeta obíhá ve větší vzdálenosti od Slunce (Boha), je méně Božská nebo-li pekelná. Slunce, symbolicky řečeno, je přímo Bůh. To znamená, že podle toho, jak člověk cítí příbuznost s Bohem, podle toho, jak člověk chápe Boha, dojde k tomu, že až se tento Bůh člověku zjeví, tak nebude pro nikoho žádná výmluva. Znáš Boha? Zde jsem. Anebo neznáš Boha. A podle tohoto u těch nejvíce duchovně probudilých lidí se stane to, že se ztotožní s tímto Sluncem (Bohem), a ti ostatní budou vymrštěni dál od Boha či ještě dál, to je individuální. A podle toho, kde bude tento člověk vymrštěn, v takovém světě bude žít. Toto prodělá každý člověk třeba po smrti. Ale tento proces probíhá také nyní zde na této planetě. Všichni čekají, když se hovoří o 2.příchodu Ježíše Krista, tak všichni mluví, že přijde nějaký konec světa a myslí si, že se bude dít něco kolem nás. Ano a ono se už děje něco kolem nás. Ale důvod není ve vnějšku, důvod je přímo v nás.

Bůh je v kameni, rostlině, zvířeti i v člověku, ale v člověku je Jeho přítomnost nejsilnější. Tisíce let byl Bůh v pozadí člověka, nedával o sobě moc vědět. Ale duchovní vývoj lidstva došel tak daleko (do bodu), kdy přítomnost Boha v pozadí již není žádoucí. Je žádoucí přítomnost Boha v popředí.

Věk Ryb a věk Vodnáře

Souvisí to s tím, co jste už všichni slyšeli: Končí věk Ryb, začíná věk Vodnáře. Přesný rok přechodu je rok 2012. Nepředstavujme si to takto přesně, ty věky se prolínají postupně, ale kulminační bod tohoto přechodu je rok 2012. My už víme z našich seminářů, že Ryby představují kvalitu víry. Posledních 2100 let bylo hlavně o víře.

A právě proto na samém počátku této éry (věku Ryb) se zjevil Ježíš Kristus jakožto zosobnění nejvyššího Boha. A Ježíš Kristus svojí naukou, ale hlavně svým životem nám něco ukázal. A tomu, co nám ukázal, jsme ve věku Ryb měli uvěřit. Ale skoro nikdo tomu neuvěřil. Ježíš Kristus nepřišel proto, aby se Mu někdo klaněl, tak jak to představují křesťanské církve. Co

dělají křesťanské církve? Postaví před vás Ježíše Krista jako modlu a hlavou nebo čelem „třískejte o podlahu“, jak se mu máte klanět. Ne! To nebyl zájem Ježíše Krista a nebyl to ani Jeho úkol.

Hlavním úkolem Ježíše Krista bylo to (a proto se narodil na počátku věku Ryb – víry), abychom v něco uvěřili. Abychom uvěřili této myšlence: Já a Otec jedno jsme. Tento Otec je Stvořitel vesmíru. Představte si, že bytost, která sídlí ve fyzickém těle, o sobě prohlásí: Já a Otec (Tvůrce vesmíru) jedno jsme. On to říkal ne, že to byla Jeho výsada. **Říkal to proto, aby svým osobním příkladem zdokumentoval a ukázal, že to je možné – dosáhnou tohoto stavu Já a Otec jedno jsme!** To je věk Ryb. Každý člověk během této éry měl uvěřit (a kdyby v to uvěřil, tak by toho také dosáhl) a měl by mít zkušenost vlastním prožitkem, že může o sobě říct: Já a Tvůrce vesmíru jedno jsme. **A že toho je možné dosáhnout i když jsem ještě v těle!**

Na těchto seminářích dávám myšlenky, které nejsou nikde publikované. Mají obrovskou duchovní hloubku. Víte, proč je zde jen pár lidí? Protože skoro nikdo nevěří, že lze dosáhnout stavu: Já a Otec jedno jsme. Většina lidí vůbec nevěří, že nějaký Tvůrce vesmíru je, těch pár dušiček, které věří, že nějaký Tvůrce vesmíru je, tak vůbec neví, kdo to je, kde a jak Ho hledat, ale hlavně, když už přibližně ví, kde a jak Ho hledat, tak nevěří této nosné myšlence Ježíše Krista: Já a Otec jedno jsme. A jestliže zde v Ostravě někdo bude vykládat, že je to opravdu možné, tak to nikdo nepřijme, že to vůbec možné je. Takže časový prostor, který byl dán lidstvu, aby uvěřili a jejich víra by přinesla ovoce v tom, že by opravdu tuto ideu, ve kterou by uvěřili (Já a Otec jedno jsme), že člověk z masa a kostí se může již zde v těle setkat s Tvůrcem vesmíru takovým způsobem, že by zažil jednotu (jinými slovy: že by sám na sobě zažil: Já jsem Tvůrce vesmíru, který se inkarnoval do hmoty fyzického těla) s Tvůrcem a kdyby v to věřili, tak by to také zažili. **Tento časový prostor pro tuto víru je u konce.**

Vstupujeme do věku Vodnáře a co se stane? Víme, že Vodnář je spolupráce. Říkal jsem, že klíčové slovo pro kvalitu Vodnáře je přemýšlení, takže nastane doba, kdy už nebude žádoucí v něco věřit, ale každý bude muset samostatně přemýšlet. A to bude hodně lidí bolet! Přemýšlet a samostatně! Ale druhým klíčovým slovem je spolupráce. A to spolupráce na nejvyšší úrovni. Určitá doba je vždycky něčím charakterizována, čili když jsme byli ve věku Ryb (což je víra), říkali jsme si, že znamení, která jsou na jednom průměru (v opozici), jedno nemůže existovat bez druhého. Každá mince má rub a líc. Odstraň rub, odstraníš i líc a tedy celou minci. Ryby mají protipól v Panně. Ryby nemůžou existovat bez Panny a Panna bez Ryb. To znamená, že jestliže jarní bod probíhá precesí přes Ryby, Ryby charakterizují tu danou dobu, ale protilehlé znamení s tím souvisí a dá se říct, že je to jakoby ideál té doby. Jestliže jsme byli ve věku Ryb, který symbolizuje víru (a říkám vám, v čem víra spočívá), lidstvo mělo uvěřit, že je možné dosáhnout stavu: Já a Otec jedno jsme. Ježíš svým osobním příkladem nám ukázal, že je to možné. Nechtěl dokumentovat, že jen On toho

mohl dosáhnout. Každý toho může dosáhnout. Ale Panna (což je ideál té doby) je zjevování Moudrosti. A co bylo charakteristické v této době? Nebývalý rozvoj rozumu, věd, protože Panna je zjevování Moudrosti, jinými slovy: hledání Moudrosti. **Éra víry končí a každý člověk bude konfrontován s tím, v co uvěřil.** A proto musí dojít k nějakému zhodnocení. Když končíte školu, musíte udělat maturitu, musíte složit závěrečné zkoušky. Lidstvo (a tím pádem každý člověk) bude skládat zkoušky ze své víry. Uvěřil v to, co přinesl Ježíš (Já a Otec jedno jsme) anebo člověk uvěřil v něco úplně jiného (Já a Otec jedno nejsme, protože žádný Otec neexistuje, anebo když už existuje, je mi tak vzdálen, že proč by se o nějakou vzdálenou věc měl zajímat)? A skládání této zkoušky bude probíhat právě tím způsobem, který jsem vám říkal před chvílí. Tento Otec se zjeví každému člověku. A nezjeví se před vámi, ale zjeví se přímo ve vás. A každý, když tohoto Otce v sobě uvidí, tak buď uteče strachy, anebo nenávisť, protože Ho (Pravdu) bude nenávidět a někteří ve své duši zapějí píseň radosti, protože se jim zjeví Něco, co jim je neskonale blízké a po čem neskonale touží. Říkám vám: Toto zpřítomňování Otce (našeho pravého Já) už probíhá, ale v jednom určitém okamžiku se to tak zintenzivní, že to přinese obrovské změny na této planetě. Protože toto zpřítomňování Otce v našich nitrech udělá to, že neskonale aktivuje vnitřní obsahy člověka. A víme, že voda je nitro, emoce, a zpřítomňování Otce probíhá v našich nitrech, tak to má na starosti zintenzivňování emocí. Člověk, který se nesetkal s Bohem, nemá ani ponětí, jaké to jsou emoce, když se začne Bůh projevovat v našich nitrech. Lidé, kteří usilují o Boha, začnou v sobě zažívat čím dál větší blaženost a nebude jim záležet na ničem jiném než, aby byli neustále v této blaženosti, všechno ostatní bude pro ně nepodstatné. Ale lidé, kteří neusilují o Boha, to budou zažívat tak, že budou zažívat psychické deprese a nebývalý nárůst tužeb, žádostí a vášní a to takové intenzity, že se z toho zblázní. Každý sám se odsoudí. Každý sám bude muset složit závěrečnou zkoušku: Věřil jsem v pravdu a Pravdě anebo jsem věřil v lež a v nepravdu? A musí, jestliže něco končí, složit tuto závěrečnou zkoušku. **Všichni musíme složit a budeme skládat zkoušku z naší víry.**

A druhý důvod je, že **nastupuje po věku víry věk přemýšlení a spolupráce.** Když vidíme, že **Vodnář má protilehlé znamení Lva, tedy Vodnář souvisí se Lvem, tak věk spolupráce a přemýšlení bude mít tento ideál – Lva.** A co to je Lev, kdo mu vládne? **Slunce.** A co symbolizuje **Slunce? Boha – Tvůrce – Boží Lásku.** To bude ideál té doby.

S kým bude a měl by (a bude muset) každý člověk spolupracovat? S Bohem - přímo s Otcem! Ale jak můžete spolupracovat s Otcem, když ani nevěříte v nějakého Otce. Kdo nevěří v Otce, nebude tu mít co dělat, bude muset jít pryč, do světa, kde Otce nepotřebuje a kde On vůbec nebude, kde bude tma. Právě proto tato doba věku Vodnáře je to, o čem se mluví jako o tisícileté říši. Tisíciletá říše jako stav, kdy na Zemi budou lidé spolupracovat s celým vesmírem.

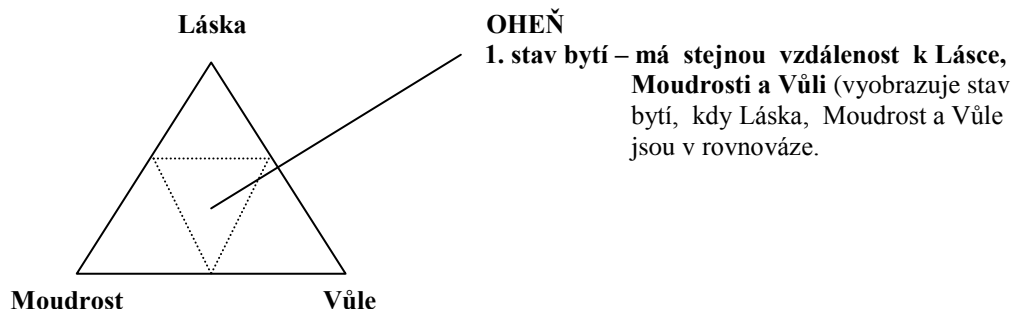
Když během posledních cca 2000 let jsem neuvěřil v Otce (a ne v nějakého fiktivního Otce nebo v Otce, kterého jsem si nějak vysnil, ale v Otce v Jeho Pravdě, že je to naše vlastní Já), to znamená, že když jsem Ho správně nepochopil (protože kdybych Ho správně pochopil, věděl bych, že Otec není Bytost někde tisíce a tisíce světelných let mimo, ale že je to Bytost, která přímo sídlí v mém srdci a že to je moje pravé Já), a tedy pokud nemáte správné pochopení (a to správné pochopení se projeví tím, že tohoto Otce vidím přímo v sobě), tak s Ním nemůžu spolupracovat. Nemůžu spolupracovat s někým v koho nevěřím a tím pádem pro mě neexistuje a nemůžu také spolupracovat (když už v něco věřím) s něčím, co je fikce.

Je to škoda, jak jsou dnes lidé zatemněni, že i ti, kteří věří v Otce, Ho nenalézají. A není to vůbec nic složitého. Problém je pouze jenom v jedné věci: Tento Otec musí být na 1. místě v žebříčku hodnot. Říkal jsem to mnohokrát: Pokud člověk ve svém životě má aspoň jednu jedinou věc, které si váží stejně tak silně jako Otce, tak Otce nepozná. Tento Otec musí být bezkonkurenčně na 1. místě. A to není jakoby byl Bůh nějaký starý ješitný Pán s velkým egem, jakože ho máte takto uctívat. Ne, tento OTEC je velké ŠTĚSTÍ, ON je BLAŽENOST. A co tento Otec – Štěstí – Blaženost nám říká? Přece na 1. místě v žebříčku hodnot byste měli mít Blaženost, Radost a Štěstí! Proč hledáte něco jiného než Blaženost, Radost a Štěstí? Jste normální? Opravdu je to tak, většina lidí totiž hledá neblaženost, neradost, neštěstí. Já (Božství) jim to budu tolerovat, ale jen určitou dobu. A tato doba tolerance končí.

Když hovoříme o tomto Otci, hovoříme o Bohu – Tvůrci, to znamená o tvůrčím Duchu – Kristu. A i tento Kristus v podstatě jakoby vznikl. Proto jsem také říkal, že Kristus je Otec nebo-li Zdroj – Tvůrce vesmíru, ale také jsem říkal, že Kristus je Boží Syn, protože z něčeho pochází (je stvořen).

Kvalita Stvořitele

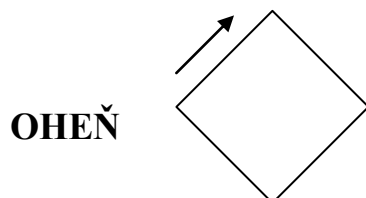
Stvoření může mít pouze čtyři úrovně – oheň, země, vzduch, voda, víc možností není, protože stvoření musí vyobrazovat kvalitu Stvořitele. A my víme, že kvalita Stvořitele je taková, že je Jeden a současně trojjediný. Je to těžce představitelné, ale je to tak, $1 = 3$. Víme, že tato trojjedinost je Láska, Moudrost a Vůle:

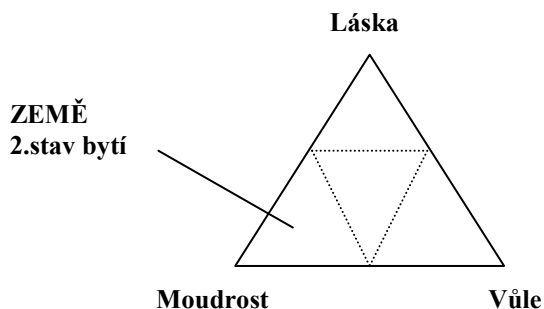
Víme, že Stvořitel svojí přirozeností a podstatou v sobě obsahuje 4 možné stavy bytí:

- 1. stav bytí – OHEŇ.** Láska, Moudrost a Vůle jsou v rovnováze, je stav, který zažívá Bytost, která sídlí v našem srdci. To je ten Otec. To je naše vlastní Já. Toto Já (kristovský Duch) je stav, kdy jste Láska, Moudrost a Vůle současně (v rovnováze). To není něco abstraktního, to jste Vy, vaše pravá podstata, pravé Já! Když se ve vás objeví Oheň, zjistíte, že jste Bytost neskonalé Lásky, Moudrosti a Moci.

Jinak nakresleno:

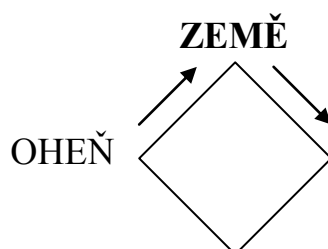

- 2. stav bytí – ZEMĚ.** Tento trojúhelníček je výrazný v tom, že je nejbližší Moudrosti, je to stav, kdy převažuje Moudrost, a tento Tvůrce (Oheň – naše pravé Já) začne mít tendenci vystoupit sám ze Sebe směrem ven. A to je stvoření hmoty a hmotného světa.

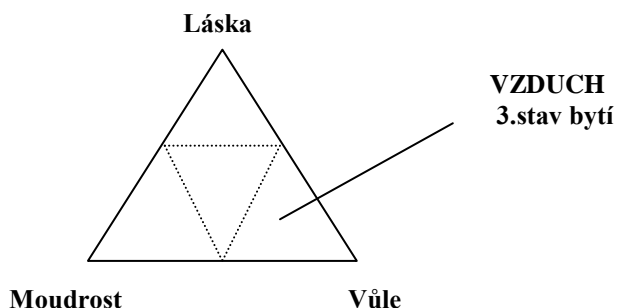

A to je to, o čem chci dnes hovořit, protože je to úhel 90° nebo-li kvadratura. Dnes si vysvětlíme, proč vůbec Tvůrce chce ze Sebe vystoupit ven a stvořit vesmír.

Jinak nakresleno:

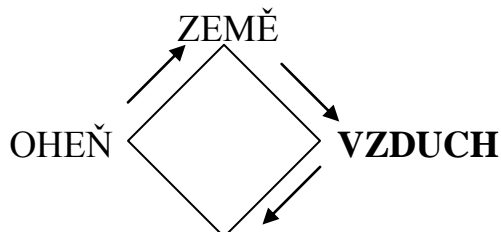

- 3. stav bytí - VZDUCH** je charakteristický tím, že je nejbližší vrcholu Vůle a víme, že Vůle je síla, která uskutečňuje (plodí), je schopná vyvolávat existenci něčeho. Proto tento třetí trojúhelníček souvisí se vzduchem - myslí.

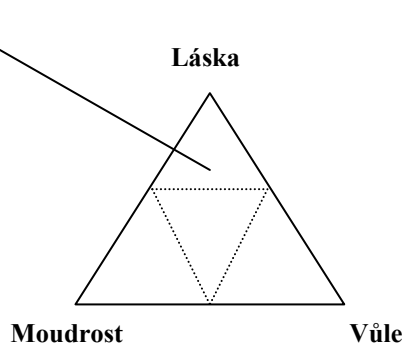
Říkal jsem, že ve světě mysli dosahuje existence plnosti. Teprve ve světě mysli určitý objekt dostává kvality a dostává určitou podobu. Jestliže něco existuje a nemá to žádnou kvalitu a podobu, tak jaká to je existence? Žádná. Ve světě mysli, protože pouze mysl je schopna dávat nějakému objektu kvality se dosahuje plnost bytí.

Jinak nakresleno:

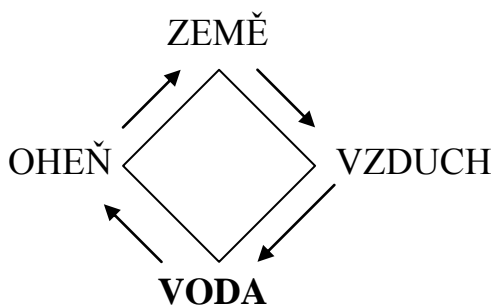

Ale protože už také víme, že mysl je nejvyšší vystoupení Tvůrce směrem ven (ne hmota, ale mysl je největší vzdálenost od Boha), a když se dosáhne stavu, že se od Boha dosáhne největší vzdálenosti, v ten moment začne působit gravitace nebo-li síly, které se snaží to nejvíce vzdálené přitáhnout zpět ke svému původu – k Otci. A to je čtvrtý trojúhelníček:

4.stav bytí – VODA. Trojúhelníček, který je nejbližší vrcholu Lásky.

Začne dominovat Lásky a víme, že Lásky není nic jiného než samotný střed. Proto vždycky Slunce, které je uprostřed jakéhokoli planetárního systému, je střed, proto Slunce symbolizuje Lásky. Čili jestliže něco dosáhlo maximální vzdálenosti od Boha (od středu), začnou působit emoce, což není nic jiného než převaha Lásky, čili začne působit síla, která se vás snaží strhnout zpět do ohně (vašeho centra – středu):

Více než čtyři stavy bytí, které představuje oheň, země, vzduch, voda, nejsou, nemůže jich být více, protože více alternativ v Tvůrci není.

Slepé lidstvo, které nevěří v Boha, anebo ti, kteří věří v Boha, si řeknou: Však až bude ten soud (nebo ta závěrečná zkouška), tak já toho Boha nějak oblbnu. Neoblbně ho nikdo, protože Bůh ví o nás úplně všechno. Veškeré naše nejtajnější myšlenky jsou před ním jako na talíři. Naše nejtajnější choutky vidí naprosto jasně. A jak je to možné? Protože On je naše vlastní Já. Bůh to vnímá tak: Jak nemůžu vědět, co si myslím? Jak nemůžu vědět, co cítím? Jak nemůžu vědět, co dělám? On je naše Já. Před Bohem nikdo nic nemůže skrýt, protože On to myslel, On to cítil, On to koná. A to je to, čemu lidi nerozumí a proto jsem to do detailu popisoval, když jsem vysvětloval duch. význam prvních čtyř kapitol Knihy GENESIS.

Člověk je Bůh, který je jeden a současně dva - aneb: Proč Bůh vytvořil ne-Já

Člověk v sobě obsahuje dvě skutečnosti:

1. **Samotné Já (Jáství) s ničím neztotožněné.** Já jsem Já, nic jiného.
Toto Já se s ničím neztotožňuje, jenom samo se sebou. A to je Bůh.
2. **Složka Já jsem něco (ne-Já) –** kdy toto Já se s něčím ztotožnilo.
Ztotožnilo se s určitým způsobem myšlení, cítění a s určitým tělem.

Proto jsem vám vysvětloval první čtyři kapitoly GENESIS a je to krásně popsáno i v Neosobním životě. Toto tzv. ne-Já, kdy zažíváte svoje Já s něčím ztotožněné, to není důsledkem nějaké hlouposti. To vytvořilo přímo Já (Bůh) a pořád ho tvoří a pořád ho vyvíjí:

Já (Kristus) —→ ne-Já (naše osobnost)

Protože Já potřebuje ne-Já. Já bez ne-Já nemůže existovat. Je to jednoduché. Jestliže existujete, máte určité kvality a tyto kvality máte odjakživa, tak se ani neznáte. Příklad: Někdo touží po krásném domě. Našetří si, postaví dům, nastěhuje se tam, první dny zažívá euforii, blaženost, ale po roce mu to už připadá jako samozřejmá věc. A toto Já tím, že je nějaké a vždycky takové bylo, tak mu připadá úplně normální, že je, jaké je. To, co vnímáme, že to jsou Božské atributy – vše-Láska, vše-Moudrost, vše-Moc, On to má odjakživa, pro Boha to je úplně přirozená věc, jako pro někoho, že si namaže chleba s máslem. On, aby si Sebe uvědomil a Sebe prožíval, si chtěl vytvořit stav, do kterého se On sám ponoří, aby se dostal do stavu, který je přesně opačný, než je Jeho přirozenost. Proto si vytvořil ne-Já. Jak by Bůh, který je všemohoucí, všemoudrý, všelaskavý, docenil svoje kvality, kdyby nezažil, že jde k zubaři a má z toho strach? Chápete? On potřeboval zažít přesně opačné stavy než jaký je ve své podstatě. Když jdete k zubaři a máte obavy, co se bude dít, to je přesně ono.

Ten, kdo má ten strach, to je přesně On. A protože to lidé nechápou, pořád hledají jiné Já, oni slyší, že Bůh je Já, ale hledají jiné Já. Ne. Ten, se kterým lomcují chtíče, ten, který má strach ze zubaře, to je přesně On. Když se tě zeptám: Kdo má strach ze zubaře? Odpovíš: Já. Tak přesně toto Já je On. Je to On, kdo kouří, je to On, kdo nekouří, ale zažívá to právě skrze to ne-Já, čili skrze nějakého nositele - tělo, mysl, emoce. Nehledejte jiné Já, jiného Boha, je to přesně Ten, kdo má strach ze zubaře, Ten, kdo nad něčím uvažuje, to je přesně On. Chápete, Ten, který stvořil vesmír, chtěl poznat, že se třepe strachy, aby měl na zaplacení bytu, že se bojí finanční nejistoty. Protože tím On Sebe docení, nebo lépe pochopí, lépe vnímá, kým vlastně je. Ale problémem je (a to je specifická tato naší planety), že nikde jinde ve vesmíru neexistuje takové ne-Já, které je naprosto opačné vůči Já. Nikde takový protiklad Já a ne-Já, jako je zde, není. Toto ne-Já je naše osobnost. A Bůh to všechno dělal záměrně. On vypěstoval ten pocit ne-Já. Já jsem vám to vysvětloval (proč došlo k vyhnání z ráje a jak k tomu došlo...), na počátku bylo také nějaké ne-Já, ale to ne-Já perfektně znalo toto Já. V tom stavu se toto ne-Já nemohlo prožít přesně opačně, v jiných podmínkách. Proto Bůh právě potřeboval vytvořit podmínky a potřeboval vytvořit ne-Já, které bude přesně opačné, než je Jeho přirozenost. Je to jasné?

Dotaz posluchače: To, co říkáš, je to jasné, ale nechápu, jak to souvztaží s tím soudem?

J.P.: Nyní to vysvětlím.

Toto Já o to více Sebe zažívá (poznává se), čím více se dostane do podmínek, které jsou přesně v rozporu s Jeho přirozeností. Když je Někdo zdravý, protože přímo On tím zdravím je a vždycky byl zdravým, nikdy jiný stav nepoznal, tak připadá Mu to výjimečné? Ne. Tak potřeboval zažít a poznat stav, kde je hodně nemocí, jak tělesných, tak psychických a duchovních. Protože když sám na sobě prožije tyto šílené nemoci (a nikde nejsou takové nemoci jako zde, hlavně duchovní a psychické), tak si o to více potom váží, kým je a že je zdravý. **Takže Bůh (Já) usiloval o to, aby vytvořil ne-Já, které je absolutně v rozporu s Jeho přirozeností, protože to mu umožnilo se lépe poznat a prožít.** Proto, když jsme si říkali něco o satanu (původně Lucifer), tak Bůh chtěl, ať on to udělá, nutit ho nemohl, ale on si to přál. Protože kdyby Lucifer od Boha neodešel, tak by nikdy nevznikl tento svět, tato planeta, kde se může vytvořit toto absolutně opačné ne-Já než je Bůh. A nyní ti odpovídám na otázku:

Když se takovéto ne-Já vytvořilo, které umožnilo Bohu se prožívat v přesně opačných podmínkách a stavech než je On sám (On to řídil, On to vytvářel, On ponoukal, aby k tomu došlo) už to splnilo svůj účel. Tak proč ho dále udržovat? Proč, když jsem toho, čeho jsem (Bůh) chtěl dosáhnout, dosáhl. To už pak ztratí význam. Ale to, co jsem chtěl vytvořit – takovéto ne-Já, nebo-li lidskou osobnost z této planety, tak proč ji dále držet? **Já teď tento**

nástroj (ne-Já, osobnost) využiji, abych tvořil ještě lépe než jsem tvořil na začátku. Tato osobnost nezanikne, ale právě nyní nastává to, že Já ve spolupráci s ne-Já, které je úplně opačné než Já (a tento stav nikdy nebyl, až teď), začnu tvořit úplně nové světy, úplně nový vesmír. Předtím také Bůh tvořil vesmír, ale tam bylo Já a to ne-Já bylo tak slabé, že to bylo skoro to samé jako Já. Ale nyní, když už si Bůh vytvořil ne-Já, které je svou kvalitou přesně opačné než je On, čili když jsou dva extrémní protipóly, tam je největší tvůrčí potenciál. A když On už to má, tak proč budovat něco, co už je vybudované? Ted' právě musím to, co jsem vybudoval (tento nástroj) použít k tomu, proč jsem to dělal! Abych byl ještě lepší Tvůrce! Tvůrce s většími možnostmi. A On už má toto ne-Já. A jen hlupák je, když se snaží toto ne-Já držet při životě, ono jakoby už ani silnější nemohlo být. Tak proč to děláte? Ted' dělejme to, proč to všechno vznikalo, toto ne-Já už máme k dispozici. **Ted' se zase chopme svého Já a svým Já s naším ne-Já dělejme to, co předtím vůbec nebylo možné!** Tak proto ten soud. Proč lpíte na něčem, co už je zbytečné?

Můžeme říci, že v dnešní době, kdy je zvrhlost ve všech směrech, ekonomických, morálních, jakýchkoliv, toto přesně opačné ne-Já vůči Já kulminuje. Ale postupně už není důvod toto ne-Já podporovat, protože hlouběji už ani nejde spadnout. Ted' je třeba zdůraznit Já, aby se právě v této interakci projevily tyto nové neskutečné tvůrčí možnosti Boha, které předtím neměl. To je ten Nový Jeruzalém. A teď si představ, že toto ne-Já, které bylo vybudováno a bylo vybudováno záměrně přímo Bohem, protože chtěl být ještě lepší Tvůrce, chtěl se ještě lépe prociťovat (sám Sebe), toto ne-Já začne blokovat poznání Já a tedy blokuje tohoto Tvůrce, který ho sám vytvořil. Proto je ten soud. Proto se nyní musí zdůraznit Já.

A protože v každém člověku je Já a ne-Já současně (každý člověk má svého Ducha a svou osobnost), v každém člověku tato interakce mezi Já a ne-Já musí probíhat. Čili Bůh sám Sebe prožívá skrze svoji osobnost.

Když meditujete a před vámi se zjeví Bůh, vidíte Boha a vidíte, že ten Bůh jste Vy, moje Já, krásná, nádherná Bytost! Já se dívám na Sebe! Jsem dokonalá duchovní Bytost, ale kdo se to dívá na Mně? Vždyť já jsem také ten, kdo se dívá na Sebe. To je zvláštní stav. To, co vidím, jsem Já a ten, kdo se dívá na Mně, jsem také já. Ale ten, kdo se dívá na mně, je moje osobnost. Čili Já skrze svoji osobnost se dívám na Sebe! Takže jsem Jeden a jsem dva zároveň. To je třeba vědět. Lidé, když zemřou, či prodělávají klinickou smrt, se jim zjeví světelná Bytost a vůbec nechápou, že se dívají na Sebe! Že ten, kdo vidí světelnou Bytost, jsem já (lépe řečeno ne-Já) a to, co vidím jsem Já – Já. Toto Já se ztotožňuje buď samo se Sebou (Já – Já), to je vaše podstata a přirozenost, anebo se ztotožňujete, že Já jsem ne-Já (to je vaše osobnost). A jste to i to. Je to jasné?

Odpověď posluchače: Tím, že poznám Boha, vlastně potlačuji tu svoji osobnost, to svoje ne-Já.

J.P.: Nepotlačuješ svoji osobnost. Čím více Boha budeš poznávat, tím více tu osobnost budeš podporovat. Ale bude se jednat o to, že vlastně ta osobnost nebude existovat osamocená, že je osobnost a nic jiného, ale ty musíš dosáhnout stavu: Je osobnost a současně je i Bůh.

Posluchač: Psychologicky: Ten poslední soud spočívá v tom, že lidé, kteří si neuvědomili, že jsou Bohem, že jejich pravá podstata je Božská, budou jakoby zavrženi?

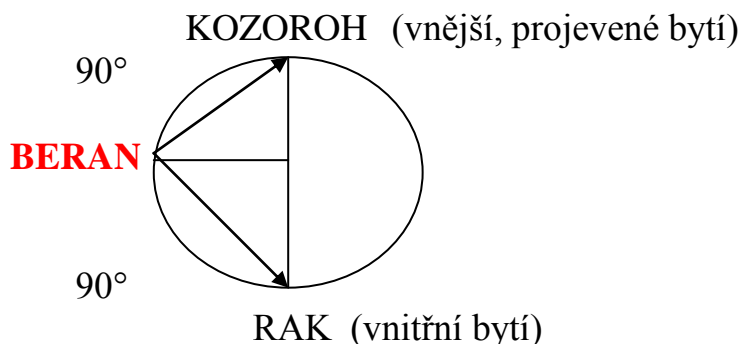
J.P.: Říkal jsem jednu věc: Nastává věk spolupráce. A spolupracovat můžou dva. Já a ne-Já. S čím bude spolupracovat někdo, když je jenom ne-Já a žádné Já pro něho neexistuje? Nemůže sám se sebou spolupracovat. A zde nastává věk, kdy se musí spolupracovat, tak buď máš s kým spolupracovat nebo nemáš. Když nemáš, tak zde nemůžeš být a půjdeš na planetu či do světa, kde se spolupracovat nemusí. Osobnosti bez Boha sbohem! To bude věk spolupráce.

Posluchač: Ano, teď je mi to jasnější.

Všechno je Duch, všechno má duchovní pozadí. Někdo ti řekne: Však já můžu spolupracovat s jiným člověkem. Ne. tato spolupráce mezi lidmi už je jen vyobrazení určitého principu a **tento princip je, že osobnost (ne-Já) musí mít spolupracovníka ve svém Já (v Bohu)**. A pokud jsem jenom já (osobnost) a Duch pro mě neexistuje, tak nemám s kým spolupracovat, tak zde nemůžu být. Půjdu tam, kde to není vyžadováno – spolupracovat s Bohem. Takových světů je spousta.

Kvadratura

Když chci hovořit o kvadratuře, víme, že znamení Berana je stav – jsem neopakovatelná, specifická kvalita. Proto jsme si říkali, že pokud chceme ve zvěrokruhu něco pochopit, zapícháme jeden konec do Berana a druhý konec vám řekne, v čem spočívá tato specifická kvalita.

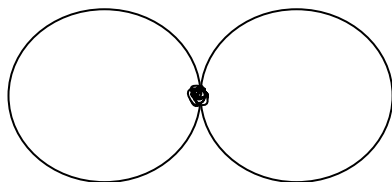
Kvadratura v úhlu 90° ve směru hodinových ručiček odpovídá Kozorohu a tedy projevenému, vnějšímu bytí a kvadratura proti směru hodinových ručiček odpovídá Raku, což je vnitřní bytí.

Dnes si ukážeme, že tyto dva úhly spolu souvisí. Jeden nemůže být bez druhého.

Symbol „nekonečno“ (∞):

Musíme si dnes vysvětlit, co znamená symbol nekonečno (∞). To musíme pochopit. A v tomto symbolu bych měl ještě něco zdůraznit. Něco tam chybí a je třeba to „vypíchnout“. V kolika bodech se tyto dva kruhy dotýkají? V jednom:

Zde máte vysvětlenou celou podstatu života:

Celá podstata života spočívá v tom, že jedna nula se dotýká v jednom bodě druhé nuly (nebo-li kruhu). A v tom je vše.

Říkal jsem, že zvěrokruh je stvoření a že stvoření nemůže projevovat nic jiného než svého Stvořitele. Jakou kvalitu má Stvořitel, takovou kvalitu má i Jeho stvoření. Ale pokud chce někdo poznat dobře stvoření, musí dobře poznat Stvořitele.

Dvě podoby Boha:

A pokud chcete poznat Boha, musíte vědět, že má dvě podoby. Říkal jsem zde nesčetně krát, v čem spočívají tyto dvě podoby.

Můžeme říct, že je Bůh-Otec, což je stav Já Jsem, který je mimo veškerou tvorbu. Potom je Bůh Syn, což je Stvořitel. Tento Bůh-Syn – Stvořitel je Kristus nebo-li naše Já (tvůrčí Duch).

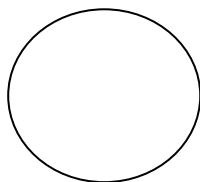
Upanišády říkají: Na počátku Brahman, nekonečný oceán bytí zrodil svého prvorozeného Syna – Brahmu. A tento Brahma stvořil vesmír. Křesťané říkají: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh a tímto Slovem byl stvořen vesmír... To je pořád jedno a to samé. To bylo na počátku, ale co bylo před počátkem?

Před počátkem bylo pouze JÁ JSEM – JEHOVA, Jsem, kterýž Jsem. To je stav, kdy si živá skutečnost (živá Bytost) uvědomuje pouze jediný fakt: Já existuji, nic jiného si neuvědomujete. Tam je pouze prožitek Já existuji, nic jiného, čili jinak řečeno: Já Jsem. Toto je Bůh – Otec. Zdůrazňuji jednu věc: Je to opravdu prožitek: Já existuji. Je tam Já, které existuje. Je tam někdo, který si uvědomuje, že existuje. Není to stav, který hlásají různé duchovní směry: Existuje se, jsem přímo ta existence. Tak to není správné! Opravdu lze dosáhnout stavu, kdy to zažíváte, že se existuje, že jste bytím. Ale to není správný stav, kdy se stanete bytím. Lze ho dosáhnout, ale to se octnete v nicotě. Zdůrazňuji, že tam musí být určité Já, které existuje - Já Jsem. Ale to Já a Jsem je úplně v rovnováze, že vám to skoro jakoby splývá v jedno, ale nesmí tam být jenom Jsem bez toho Já. I tento stav lze sic dosáhnout a mnoho lidí to propaguje, ale to je nežádoucí stav, neboť neodpovídá Pravdě, neodpovídá

Základu. V tomto Já Jsem není vůbec nic, jenom samotná skutečnost Já existuji. Dál už se nemůžete dostat. Protože i kdyby jste navodili stav nicoty, tak i ta nicota, aby měla platnost, musí mít stav: **JE** nicota. Tato nicota také musí být podložena touto existencí. Cokoliv může existovat jedině tehdy, když tam JE nicota, JE hlad, JE žízeň. Je to jasné? Dál se už nemůžete dostat. Když budete pronikat do podstaty čehokoliv, tak ta hranice, kde se zastavíte, je skutečnost Já Jsem. Hlouběji, do větší podstaty se nemůžete dostat. Takže si představte, že před počátkem byla jenom tato hranice, tato mez – Já Jsem.

$$\text{JÁ JSEM} = \text{JÁ EXISTUJI}$$

To byla samotná podlaha, na které se může začít něco budovat. To je ten základ. Z tohoto hlediska je to okraj, hranice veškerého života:

Zdá se říct, že to přímo je život – Já Jsem. Živé Já, které JE. Ale v tomto stavu toto Já Jsem je v rovnováze, je to skoro jedno a to samé. A teď si představte, v tomto Já Jsem opravdu není nic. Symbolem nic je nula. Tak maňte lidi, když řeknete, že Zdrojem všeho je NIC. Ale my nemáme na mysli, že tam nic není, tam něco je, tam je Já Jsem, ale my musíme rozumět, že ta nula, ten kruh (toto nic) znamená, že toto Já Jsem se žádným způsobem neprojeví, že toto Já Jsem zůstává jenom Já Jsem a zatím se žádným způsobem neprojevuje. V tom je to nic. V tomto Já Jsem není ani nitro, ani vnějšek, ani čas, ani pohyb, ani konečnost, nekonečnost, tam není nic, tam nemůžete najít žádnou kvalitu, než samotný fakt: Já existuji. Toto Já Jsem je v klidu, Ono jen zažívá skutečnost Já Jsem. A v určitém okamžiku toto Já Jsem začne být neklidné, začne se chvět. Toto klidné Já Jsem se začne dynamizovat:

1. **Já Jsem je v klidu**, pasivní, nemá žádný projev.
2. Nastane **Já Jsem v neklidu, v dynamice**. Víte, co se stane, když začne být toto Já Jsem neklidné a začne se aktivizovat? Víte, co vznikne? **Když Já Jsem začne být v neklidu, vzniká jako první pozornost**. Uvědomte si, že **pozornost je aktivní, dynamické Já Jsem**. Pozornost jsou ruce Já Jsem. Pozornost je Já Jsem, který chce něco uchopit. Takže když se toto Já Jsem začne vlnit, začne být neklidné, dynamické, tak se zrodí pozornost, jinými slovy: Pozornost je přímo tímto aktivním, dynamickým Já Jsem. Pozornost je první projev Já Jsem. Zde už můžete pochopit, že podstatou veškeré tvorby nebo první zárodek tvorby je pozornost. Slyšeli jste to už někdy? A nyní pozornost slouží k čemu? Aby se něčemu věnovala. A je Já Jsem, má

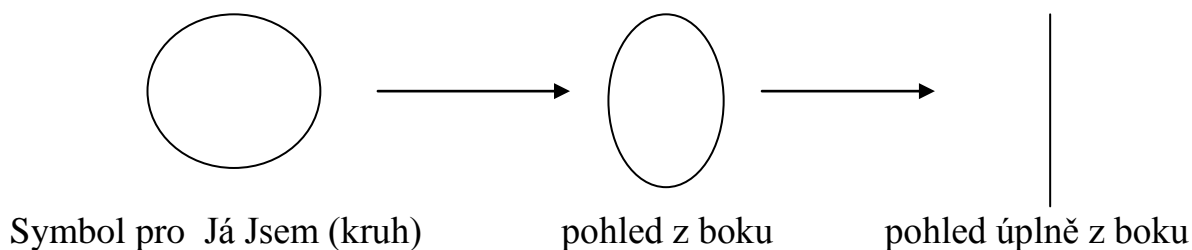
pozornost a nic jiného není, tak čemu může věnovat pozornost? Sám sobě, protože nic jiného k dispozici nemá.

3. **Já Jsem věnuje pozornost Já Jsem - sobě samému.** Já jsem má pozornost, pozornost chce být použita, to je její vlastnost, že se chce něčemu věnovat a nic jiného není, k čemu by se věnovala pozornost než Já Jsem. Nemůže ničemu jinému věnovat pozornost než sobě samému. Z toho vyplývá další důležitá věc: **Nemůžete ve svém životě nic udělat, pokud v první řadě nevěnujete pozornost sobě samému.** Nic v životě nedokážete. **Předpokladem jakéhokoli tvůrčího života je první krok – věnovat pozornost sobě samému.** Co dělá většina lidí? Věnuje pozornost čemukoliv jen ne sobě samému. Oni věnují pozornost jen tomu, co si myslí, že jsou, to znamená tělu, ne-Já. Ale naše ne-Já není naše Já. Co se začne dít, když Já jsem věnuje pozornost sobě samému? Když Já Jsem věnuje pozornost sobě samému, čili Já Jsem, tak samozřejmě, On si nepoloží otázku: Kdo to vlastně je Ten, kdo je, protože mysl ještě neexistuje. Říkám to jenom, abychom si to přiblížili naší myslí. Když Já Jsem obrátí pozornost na Sebe sama a uvědomuje si, že Já Jsem, tak jako kdyby vznikla otázka: A kdo to vlastně je Ten, kdo je? Ale ta otázka nevznikne, protože ta otázka není, ale tam přímo začne probíhat ten prožitek. No Ten, kdo je, kdo existuje, je Já. To znamená, že když Já Jsem věnuje pozornost sobě samému (a tam není ještě žádná mysl), tak to proběhne prožitkem (nevznikne otázka, kdo je to Ten, který je) a vzniká to hned: No přece Já, tak automaticky.
4. **Z Já Jsem začne vystupovat Já.** Na počátku jako kdyby toto Já Jsem (tyto dvě složky) byly v rovnováze, ale tím, když Já Jsem obrátí pozornost (což je aktivní Já Jsem) na Sebe sama, tak to Jsem začíná ustupovat do pozadí a začne se zvýrazňovat Já. Když toto Já Jsem věnuje pozornost Sobě samému (Já Jsem), tak z toho původního stavu, kdy byly dvě složky Já Jsem v rovnováze (jedno a to samé), tak začne Jsem jakoby jít do pozadí a začne vystupovat samotné Já. A když toto Já Jsem svou pozorností neustále soustředěně se věnuje svému Já Jsem (Sobě samému), tak tento pocit Já roste, roste, sílí a sílí. A v jednom okamžiku tento pocit Já dosáhne takové intenzity a tak zesílí, že vznikne
5. **Vůle.** Když to Já Jsem trvá svojí pozorností na sobě samém, ten pocit Já sílí, sílí, až zesílí tak, že vznikne síla, která je schopna něco povolat v existenci. A my víme, že taková síla se jmenuje Vůle. Dá se říct, že první takový projev Já Jsem byla pozornost, ale skutečně první projev z Já Jsem je, že se Já zesílí natolik, že vznikne Síla, která je schopna vyvolávat projev a to je Vůle. A protože Já Jsem najednou v Sobě ucítí Sílu, která je schopná vyvolávat něco v existenci, tak to Já Jsem je uchváčeno, že se objevilo něco nového, tak ještě o to více začne věnovat pozornost Sobě samému, protože nyní se zrodilo něco, co tam předtím nebylo, tak to Já roste, roste, roste a z této Síly, která je schopna (tato Vůle se ještě zahustí a zintenzivní) a vznikne

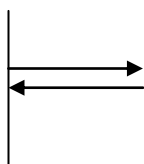
6. **Moudrost.** V dalším stupni zahuštění (zkoncentrování) tohoto Já vznikne další Síla, ale ne Síla, která je schopna vyvolat projev (to je Vůle), ale vznikne Síla, která je schopna řídit, usměrňovat, zdokonalovat. Ta Síla tím, jak to Já Jsem pořád trvale věnuje pozornost Sobě samému, vlastně vyrůstá pocit Já (na počátku vzniká Síla, která je schopna povolát něco v bytí) a když se to ještě více zahustí, vzniká Síla, která už je schopna i řídit, usměrňovat, určovat, zdokonalovat (což je Moudrost), což je zase nový stav a proto to Já Jsem začne ještě více věnovat pozornost Sobě samému, čím více je uchvácenou Sebou samým, co tam všechno začíná plodit a objevovat v Něm samém, tak ještě více začne věnovat pozornost sobě samému, až vznikne další nová skutečnost:
7. **Láska.** A to je konečná. **Najednou v tom Já Jsem vybuchne obrovský prožitek Blaženosti.** Tento obrovský prožitek Blaženosti, Štěstí a Radosti, který se najednou objevil (vynořil) v tomto Já Jsem, to je Láska a jinými slovy je to stav, kdy Já Jsem dosáhlo maximálního stavu pozornosti Sobě samému, čili to způsobilo, že se dosáhlo nejintenzivnějšího prožitku Já. tato Láska opravdu není nic jiného než maximální pozornost Já Jsem Sobě samému, čehož důsledkem je maximální prožívání Já.

Jestli tento počáteční stav, který jsme nazvali okraj, hranice, tak tento sedmý stav je konečná. Dál už to nejde. A proč to je konečná? To si vysvětlíme. A také si vysvětlíme, jak jsem napsal tu rovnici $0:1 = \infty$, tak je to naopak. Já jsem tehdy říkal, že když máte to lomítko, tak že nahoře je to vnější a dole je to vnitřní, to je pravda, ale já jsem to tehdy říkal naopak. A my si to nyní vysvětlíme, proč.

Takže jsme začali u symbolu Já Jsem a tímto symbolem je kruh (nula, nic). Na počátku je nula, Já Jsem. Nakreslím to jako kruh, ale jakoby z boku:

Když z tohoto Já Jsem, tím, že se zdynamizuje, vystoupí pozornost, tak ta pozornost musí být něčemu věnovaná a čemu může být věnována, když je jenom Já Jsem? Ničemu jinému než samotnému Já Jsem:

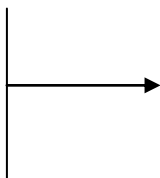

Ta pozornost se zaměří na Já Jsem. A když to Já Jsem obrátí pozornost na Sebe sama, tak co se začne dít? A to je to podstatné. Všimněte si:

Když Já Jsem obrátí pozornost na Já jsem (Sebe sama), říkal jsem, že začne něco z Něho vystupovat a to je pocit Já, čili tam dochází najednou k dvěma věcem:

1. Toto Já Jsem, když začne z něho vystupovat Já, tak jako kdyby vystupovalo samo ze sebe směrem ven (čára je hranice, podklad, okraj, ze kterého něco vyrůstá, podlaha, ze které se staví), začne se vytvářet ten pocit Já,

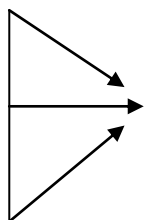

čili to **Jáství není nic jiného, než Já Jsem, vystupující samo ze sebe směrem ven**. To je jedna věc.

Jak se říká tomu procesu, když věnujete trvale pozornost jednomu objektu? Soustředění. To Já Jsem, když se soustřeďuje na Sebe sama, tak se soustřeďuje, to znamená, že **současně dochází k 2. procesu - jít do středu (soustředit se)**.

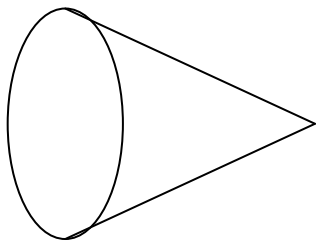
Tím, že Já Jsem věnuje pozornost Sobě samému (jinými slovy: Já Jsem se soustřeďuje na Sebe sama), dochází k dvěma procesům najednou:

- Já Jsem vystupuje ze Sebe směrem ven ve formě Já a současně se stahuje do středu (jde do nitra). Všimněte si tohoto nepochopitelného paradoxu, že tím, jak Já Jsem věnuje pozornost Sobě samému, dochází k této věci:

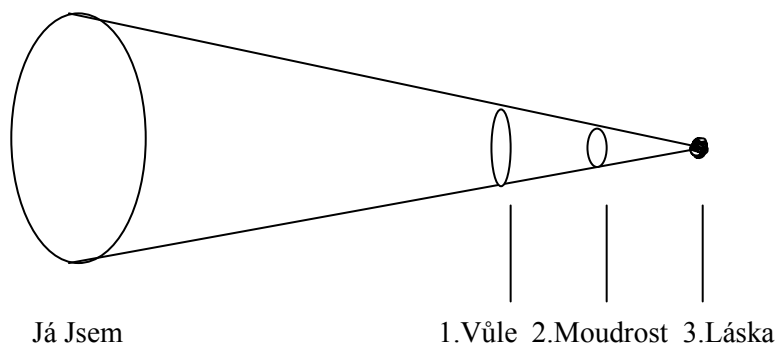

Vzniká proces směrem ven (prostřední šipka) a současně směrem dovnitř (okrajové šipky) nebo-li do středu.

To je paradox, který také málokdo zdůraznil. Zafixujte si to: Když Já Jsem obrací pozornost (a soustřeďuje se) na Sebe sama, tak okamžitě vznikají dva procesy současně: Směr ven a směr dovnitř (najednou). Právě proto jsme si vždycky říkali, že ve zvěrokruhu protilehlá znamení nemůžou být jedno bez druhého, proto ve zvěrokruhu je Kozoroh naproti Raku, jeden nemůže být bez druhého. Kozoroh je vnější bytí, Rak je vnitřní bytí, čili jedno nemůže být bez druhého, takže v tomto procesu soustřeďování Já Jsem na Sebe sama nastává proces ven a dovnitř současně. V tom procesu, kdy Já Jsem vystupuje ze Sebe směrem ven, to je proces, kdy se z Něho vypichuje Já. Ale současně to znamená, že když se to Já Jsem čím dál více soustředí na Sebe sama, jde do Sebe, do středu, dovnitř, takže vzniká stav, kdy Já Jsem vystupuje směrem ven a současně do středu (dovnitř):

Toto je důležité si uvědomit, že v tomto procesu dovnitř a ven probíhá současně. To je paradox, že když jdete ven, tak jdete současně dovnitř (jinými slovy: do středu). A když tato nula (toto Já Jsem) věnuje pozornost Sobě samému, tak vystupuje ze Sebe směrem ven a směrem dovnitř, tak v určitém okamžiku soustředění se objeví Vůle, což je síla, která je schopna vyvolat projev, potom při dalším soustředění se projeví Moudrost, což je síla, která je schopna řídit, zdokonalovat, určovat a v samotném vrcholu, kdy dosáhne stavu té špičky, vzniká Láska:

Láska je stav, kdy současně Já Jsem nejintenzivněji věnuje pozornost Sobě samému, což se projevuje nejintenzivnějším prožitkem Já a současně je Láska stav, kdy Bůh vystoupil ze Sebe směrem ven maximálně.

Láska je nejvíce navenek projevený Bůh.

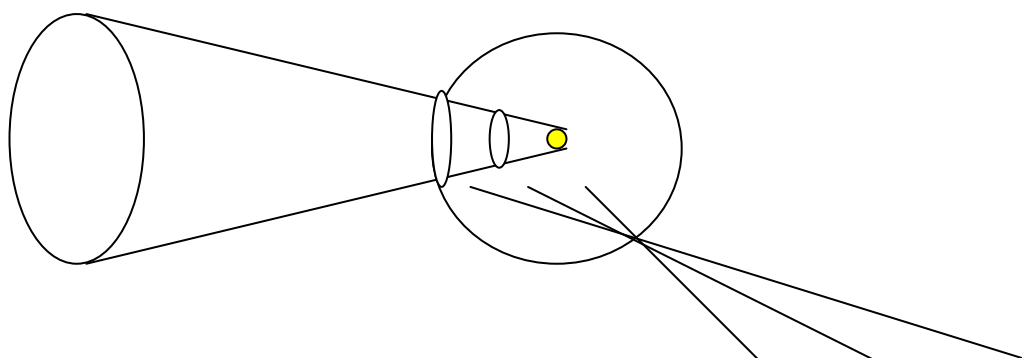
Tato Láska, tato Blaženost, toto Štěstí, tato Radost je stav, kdy Já Jsem nejintenzivněji věnuje pozornost Sobě samému, čili Bůh si nejvíce uvědomuje Sebe sama a současně je to stav, kdy Bůh ze Sebe vystoupil co nejvíce navenek, čili **Láska je to nejvíce zviditelněné Božství (Já Jsem) a současně to je stav, kdy Já Jsem se nejintenzivněji prožívá a je to stav, kdy vznikl Bod (jednička, střed)**. Protože když dosáhne Já Jsem středu, už nemůže jít hlouběji a ani nemůže jít už více ze Sebe směrem ven.

Uvědomte si, že jsme pořád ve sféře Boha, ještě nic jiného není. To jsou procesy, které se dějí přímo v Bohu. Všimněte si, že zde byla hranice 0 = Já Jsem a došlo k tomu, že vznikla jednička (čili jednotka):

$$0 \longrightarrow 1$$

V nule nebylo ani nitro, ani vnějšek, teprve když Já Jsem začalo věnovat pozornost Sobě samému, došlo k procesu, že Já Jsem začalo vystupovat ven a současně dovnitř, tak se začalo vytvářet nitro a vnějšek a v tomto stavu se všechno dostalo do jednoty. Takže v jednotě už všechno je, ale je to všechno v jednotě, že nitro i vnějšek je jedno a to samé. Zde proces zvnitřňování a zvnějškování se dostalo do jednoho bodu, do jednoty.

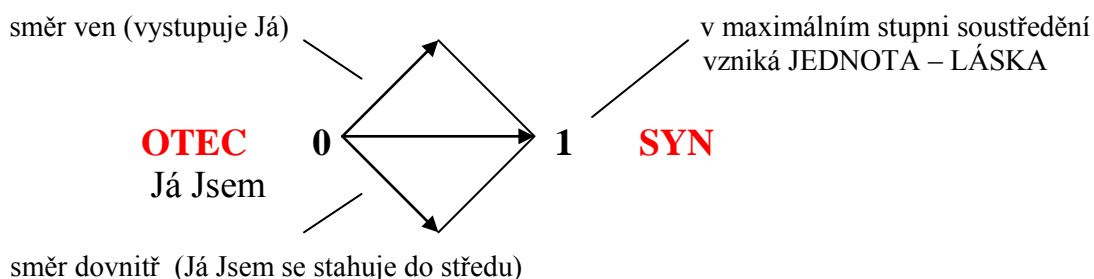
Na našich seminářích jsme si už několikrát říkali, že když Já Jsem, když se stahuje (jak jsem zde říkal), tak v určité chvíli jakoby exploduje v duchovní Slunce. Tak to je ono:

Protože víme, že tento tvůrčí Duch má 3 kvality – **Lásku, Moudrost a Vůli**, tak to jsou tři kvality jedné a té samé skutečnosti tohoto tvůrčího Ducha.

Já jsem to kreslil postupně proto, abychom si uvědomili, jak to vznikalo během toho zahušťování. Ale dá se říct, že když se dosáhlo určitého stupně koncentrace, tak došlo k explozi (vzniklo duchovní Slunce), ale byl tam první krok (vznik Vůle), druhý krok (vznik Moudrosti) a třetí krok (vznik Lásky). Ty tři – Vůle, Moudrost a Láska (jak to vznikalo jakoby těsně za sebou) to jsou tři kvality jedné a té samé skutečnosti tvůrčího Ducha (kristovského Já).

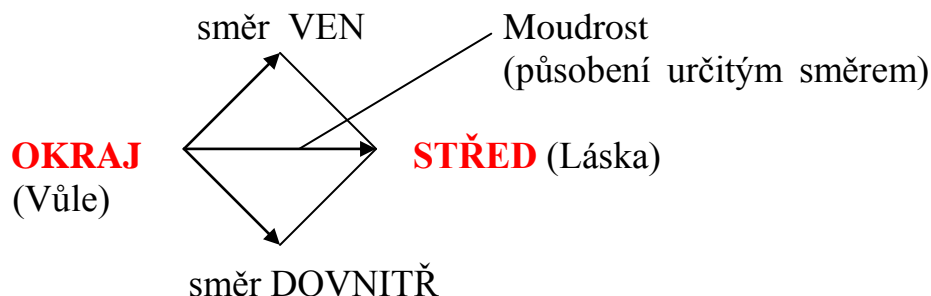
Můžeme říci, že nejdříve je velmi důležitý (a to jsme si nyní vysvětlili), proces, kdy nula ze sebe stvoří jedničku, kdy nic se dostane do jednoty (do středu). Z nuly vznikla jednička. Střed je jenom jeden.

Nula je Já Jsem, které se žádným způsobem zatím neprojevalo. První bylo, že se začalo nějak aktivizovat, a to je přímo v jeho podstatě zakódováno a když Já Jsem se začne třepat, zrodí se pozornost (aktivní, dynamické Já Jsem). Když Já Jsem začne věnovat pozornost Sobě samému, dochází okamžitě k tomu, že z Já Jsem začne vystupovat pocit Já a dochází současně k dvěma procesům –

směrem ven (protože z Já Jsem vystupuje Já) a směrem dovnitř (protože Já Jsem se stahuje do jednoho bodu nebo-li do středu). A v tom maximálním stupni, kdy se Já Jsem dostane do středu (čili co nejvíce navenek a co nejvíce dovnitř), vzniká jednička (jednota – Láska). Nula je Otec, jednička je Syn.

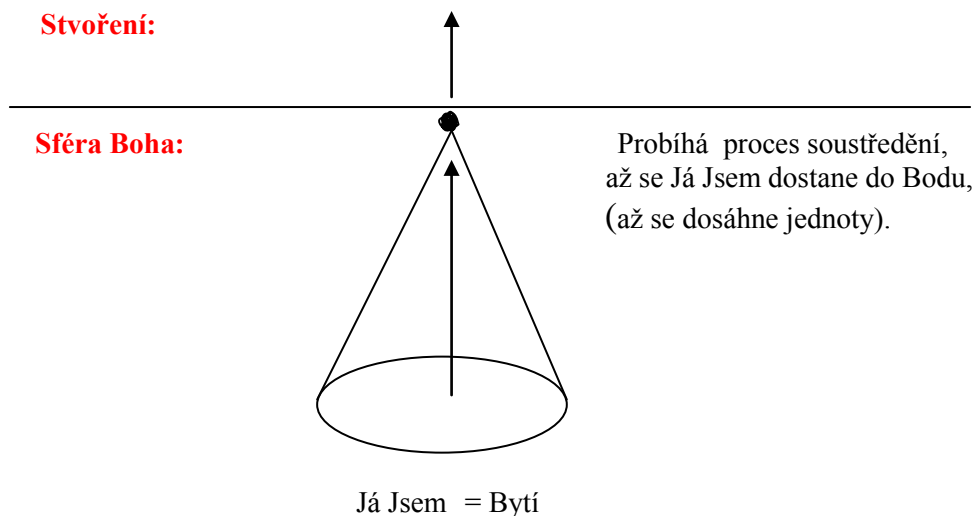
Můžeme si to nakreslit ještě jinak:

Říkal jsem, že stvoření může vyobrazovat pouze kvalitu Stvořitele. A my zde popisujeme i vznik Stvořitele, že už proces, při kterém z Já Jsem vzniká Stvořitel, už vyobrazuje i kvalitu Stvořitele, i kvalitu stvoření.

Ještě jinak: Říkali jsme si, že Já Jsem je hranice (okraj), dál už se nedostanete, není myslitelný jiný stav než Já Jsem.

Stvoření:

Symbol nuly nejlépe číselně i geometricky vystihuje podstatu Já Jsem. Vidíte, že probíhá tento proces, až se dosáhne jednoty. Nula vystupuje sama ze sebe směrem ven, ale současně jde dovnitř (do středu); až dosáhne maximálního soustředění, dostane se do bodu.

Vidíte, že ten proces, kdy Já jsem nebo-li Otec se mění na jednotu (střed, Syna), už v sobě obsahuje důležité kvality:

Říkali jsme si, že Vůle souvisí s bytím. Já Jsem je Bytí, protože Vůle je síla, která povolává něco v Bytí a Já Jsem je Bytí samo o sobě.

Řekli jsme si, že Moudrost je intelligence, která rozumí Lásce, je to Láska, která proudí určitým směrem. Moudrost souvisí s určitým pohybem. A to je ono,

kdy Já Jsem (okraj) vystupuje směrem ven a směrem dovnitř a směřuje do středu, to je Moudrost. Je to působení určitým směrem a zde (v Já Jsem) zatím žádný směr není, tam není ani vnějšek, ani nitro, ani doleva, ani doprava, tam není žádný směr, až zde (obr. str.20) vzniká směr, čili působení určitým směrem – odpovídá Moudrosti. A okamžik, kdy dosáhnete kulminační bod tohoto procesu (když se dostanete do středu), tak být ve středu – odpovídá Lásce.

Proces, kdy Otec se mění na Syna, obsahuje tři procesy, které potom obsahuje samotný Syn – Láska, Moudrost a Vůle.

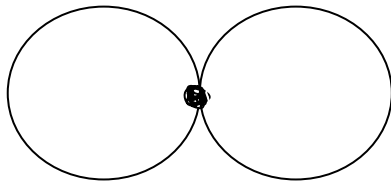
Zdůrazňuji, že popisujeme procesy, které se odehrávají v Bohu. Když jsme došli ke kulminačnímu bodu, kdy jsme se z nuly (z Já Jsem) dostali k nejsilnějšímu Já, čili k Lásce (prožitku Blaženosti a Štěstí), došli jsme k důležitému duchovnímu pochopení:

Láska, jakožto kulminační bod tohoto procesu, kdy se nejsilněji prociťuje Já, čili Bod, kdy Já Jsem je nejvíce zhuštěné (kdy dochází k prožitku Štěstí, Blaženosti a Radosti), je stav, kdy Já Jsem vystoupilo maximálně ze Sebe směrem ven. Už chápete, proč Bůh stvořil vesmír? Protože On sám na Sobě zažil, že čím více vystoupí směrem ven ze Sebe, tím větší zažívá Blaženost. Protože tato Láska je stav, kdy Já Jsem ze Sebe vystoupilo nejvíce směrem ven a dovnitř současně. V ten moment, kdy Já Jsem, když se stáhlo do jednoho bodu (čili dosáhlo prožitek Štěstí, Blaženosti a Radosti), v životě by Ho už nenapadlo vrátit se zpátky. Proč, když je někdo blažený, by se měl o tuto Blaženost připravovat? Byl by hloupý.

V ten moment, když toto Já Jsem dosáhlo této Blaženosti, tak ne jenom že Ho nenapadlo se vrátit zpátky, ale získalo potřebu, když samo na sobě prožilo, že když On je nejvíce vystoupivší ze Sebe ven a prožíval tu Blaženost, tak chtěl jít ještě dále ven. Ale hlavně, tu Blaženost chci někomu dát, podělit se o tuto Blaženost. Takže tento Kristus (toto tvůrčí Já) měl dva důvody. On sám na sobě prociťoval tím, že když Bůh vystoupil směrem ven ze Sebe co nejvíce, dosáhl největší Blaženost, největší Lásku, to byl první důvod, proč Ho to nutilo ještě působit více směrem ven, ale hlavně: Láska (Blaženost) má v sobě automaticky potřebu se podělit o tuto Blaženost a sdílet Ji s někým.

Všimněte si: Já Jsem je jenom v Bohu, se stvořením nemá nic společného. Kdežto maximálně zintenzívněné Já (Láska) je součástí jak Boha, tak stvoření.

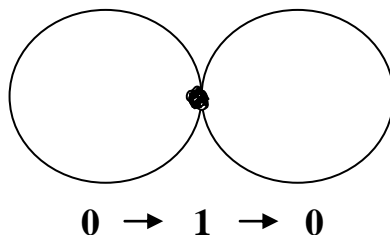
Tento kristovský tvůrčí Duch (Já) je dotkový bod mezi Bohem a stvořením:

Proto nejdříve byla nula, potom vznikla jednota a z této jednoty vystoupila druhá nula. První nula představuje neprojevené bytí, druhá nula představuje projevené bytí.

Nula (Já Jsem) – Bytí, které se nulovým způsobem nemanifestovalo. Vysvětlili jsme si proces, kdy Já Jsem se změnilo na Já a nejintenzivnější forma Já je Láska, což už je Tvůrce a víme, proč. Protože Láska si uvědomila: **Tím, že jsem největší vystoupení Boha ze Sebe směrem ven (a dovnitř), zažívám největší Blaženost, tak radši půjdu ještě dál, ať ta Blaženost je ještě větší! A když Já toto ucítí, to už znamená, že je to další vystoupení ven z Boha a tím pádem vzniká stvoření.**

Takže z tohoto Já vystoupila další nula, nebo-li jiným způsobem: bytí již projevené a zde vzniká nekonečnost:

Tato **nula** ze sebe stvořila **jedničku** (v jedničce je potřeba tvořit), tak nechá vystoupit ze Sebe směrem ven bytí a vzniká **nekonečnost**.

Můžeme napsat:

$$\frac{1}{0} = \infty \text{ (nekonečnost)}$$

Řekli jsme, že to je jednička nebo-li Kristus je vystoupení z Já Jsem směrem ven (a současně směrem dovnitř), je to zviditelnění Boha. Láska je zviditelněný Bůh. tato jednička vzešla z nuly (z Já Jsem, to je Jeho základna) a Já má potřebu tvořit a tvoří do nekonečna a nekonečným množstvím způsobů. A proč? Protože tento proces se může zopakovat nekonečně krát. Tento proces, který jsme si nyní vysvětlovali, se neuskutečnil pouze jednou, ale probíhá a proběhne ještě nekonečně krát. Pokaždé se stvoří jednička, která má chuť tvořit novým způsobem, jinak.

Toto maximálně procit'ované Já ve formě Lásky, to je chuť tvořit.

Soustředění se do jednoho bodu je současně vystoupení Boha nejvíc ze Sebe směrem ven, tak tam Bůh prožívá sladkost a blaženost vnějšku. To je óda na kvadraturu ve formě Kozoroh – jít směrem ven. A také současně – je to óda na Raka – jít směrem dovnitř.

Chápete, že tím, že Bůh tvoří tento vesmír, se vlastně dostává čím dál více jako kdyby do středu, do srdce? Že u Boha jít ven znamená – jít do srdce?

Ten proces, kdy z Já Jsem vzniká Já, čili kdy nula se přeměňuje na jedničku, a jaké má kvality tato nula (toto Já Jsem)? Žádné. Je tam konečnost? Ne. Je

tam nekonečnost? Není. Je tam omezenost, neomezenost, nitro, vnějšek? Není. Tam je nedefinovatelnost, nepodmíněnost. Protože to je něco absolutně něčím nepodmíněné, nedefinovatelné, tak to nemůžete omezit, kolikrát to udělá. Kdyby tato nula, měnící se na jedničku, byla nějak omezena, tak to může udělat třeba jenom jednou, dvakrát, ale protože tato nula je neomezena, je ničím nepodmíněna, tam nejsou žádné kvality, a tím, že je nepodmíněna, tak to může udělat, kolikrát chce. To znamená: Právě proto důsledkem je vznik nekonečnosti.

$$0 \longrightarrow 1 \longrightarrow \infty$$

Pokaždé, když se Já Jsem stáhne do jednoho bodu a zažije Já, vzniká potřeba tvořit nějakým způsobem a pokaždé to je jinak, proto vzniká nekonečné množství projevů.

Jako kdyby to Já Jsem zažívalo: To není možné, pokaždé, když zplodím Syna (čili Tvůrce), tak pokaždé bude tvořit něco jiného.

Tato nula (Já Jsem) není ani konečné, ani nekonečné, ale protože je absolutně nepodmíněné, takže nic nemůže podmínit, kolikrát by to mělo proběhnout. Proto to nemůže nikdo omezit.

Dotaz posluchače: A jakto že tvoří pokaždé jinak?

J.P.: Už si viděl někdy dva stejné lidi? Najednou ta chuť tvořit automaticky v sobě má chuť tvořit a ty v sobě máš chuť tvořit nějakým způsobem a ptej se sám sebe, proč máš chuť tvořit právě tímto způsobem. No protože to tak od počátku vždycky bylo. To vzniká automaticky. Když se nula přemění z Já Jsem na Já, hned tam vznikne schopnost tvořit určitým způsobem.

Další posluchač: Dnes jsi vlastně navázal a dovysvětlil to, co jsi vysvětloval na začátku seminářů (když se všudypřítomné Já Jsem stahuje do jednoho bodu), takže jsem rád, že jsem to nyní slyšel takto doplněné.

J.P.: Já jsem to dostal teprve předečtírem.

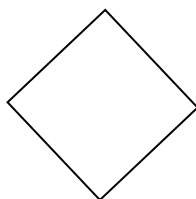
Posluchač: Pro mě to znamená dnes hlubší vysvětlení tohoto procesu.

J.P.: Myslíte, že to je v nějaké literatuře takto popsáno?

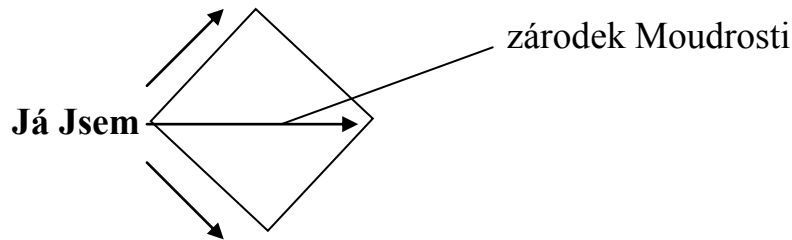
Posluchač: V tom, co jsem četl, ne.

Chtěl jsem jen zdůraznit, abychom si uvědomili, proč jsem to nakreslil zrcadlově, protože to opravdu zrcadlově probíhá. Když Já Jsem se koncentruje na Sebe sama (na Tvůrce), tak nejdříve vzniká Vůle:

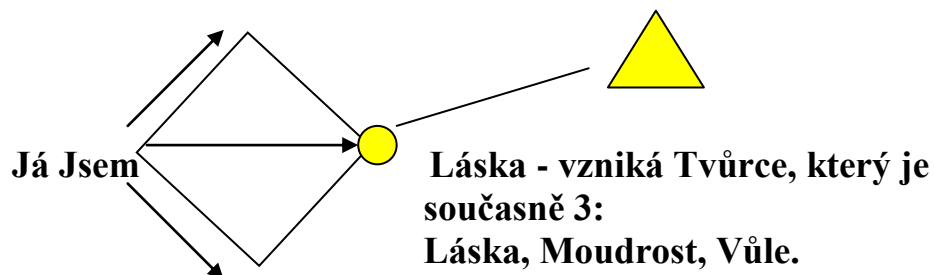
Já Jsem
(Bytí samo o sobě)
- zárodek Vůle

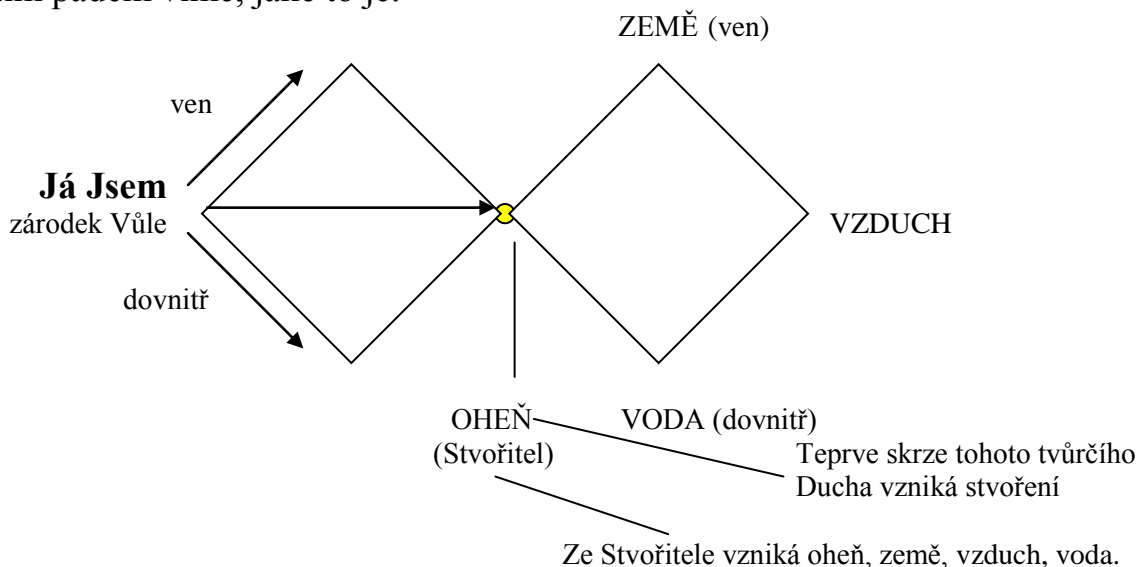
Potom dalším soustředěním vzniká Moudrost:

A tím nejhlubším soustředěním vzniká Láska:

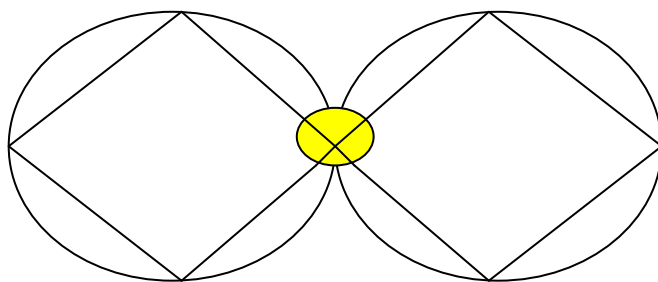

A protože Láska si uvědomuje svoji blaženost a uvědomuje si, že ta blaženost byla dána tím, že Bůh v Sobě provedl ten největší proces externalizace (vystoupení ze Sebe směrem ven), tak tato Láska ví, že je hloupost se vracet zpátky ke svému základu, protože ten základ nezažívá takovou blaženost jako tím, že ten základ vystoupil směrem ven, tak proto Ona cítí potřebu výhradně působit směrem ven. A proto, když začne Láska působit směrem ven, tak je prakticky první Láska, Moudrost a potom je Vůle, která uskutečňuje bytí. A proto jsem říkal, že zárodkem Vůle je Já Jsem (to je bytí samo o sobě) a ve stvoření je převaha Vůle stav, kdy převažuje mysl, protože v mysli se dosahuje plnost bytí, protože teprve v mysli, to, co vzniklo ve stvoření, má své kvality a tím pádem víme, jaké to je.

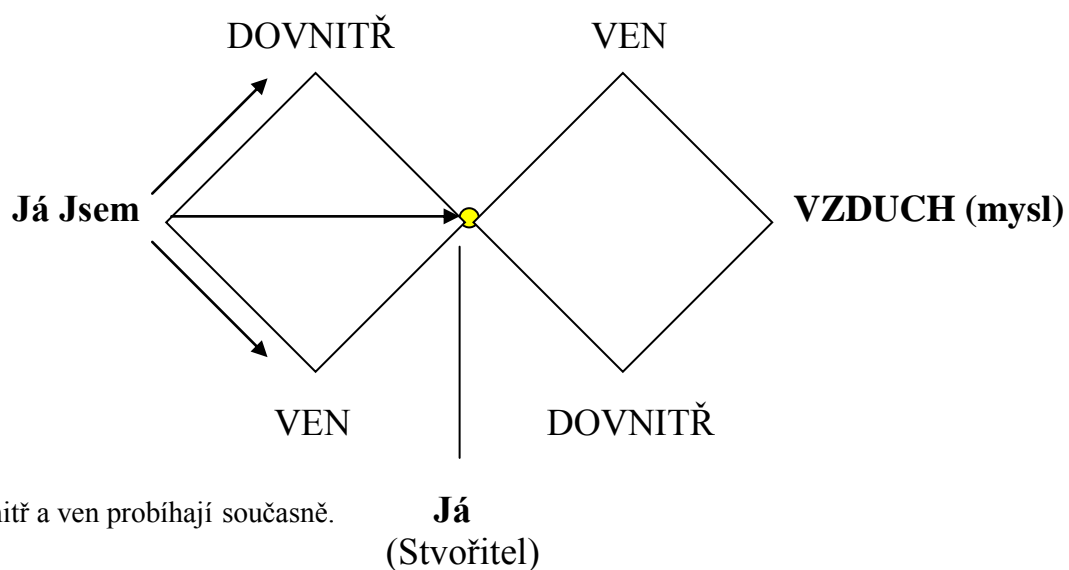

Jiným způsobem nakresleno:

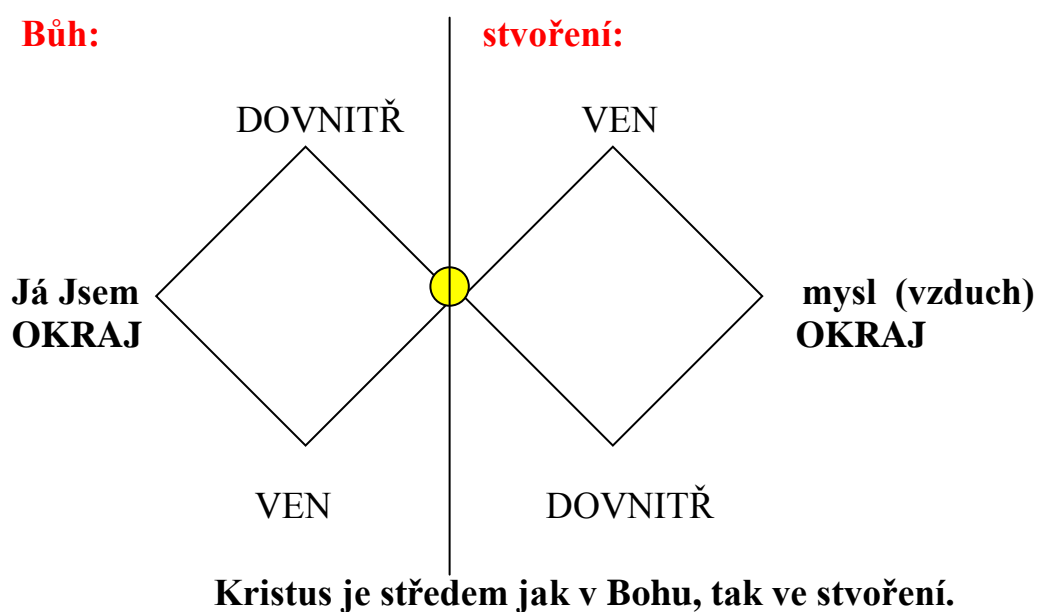

Stvoření je zrcadlový obraz Stvořitele:

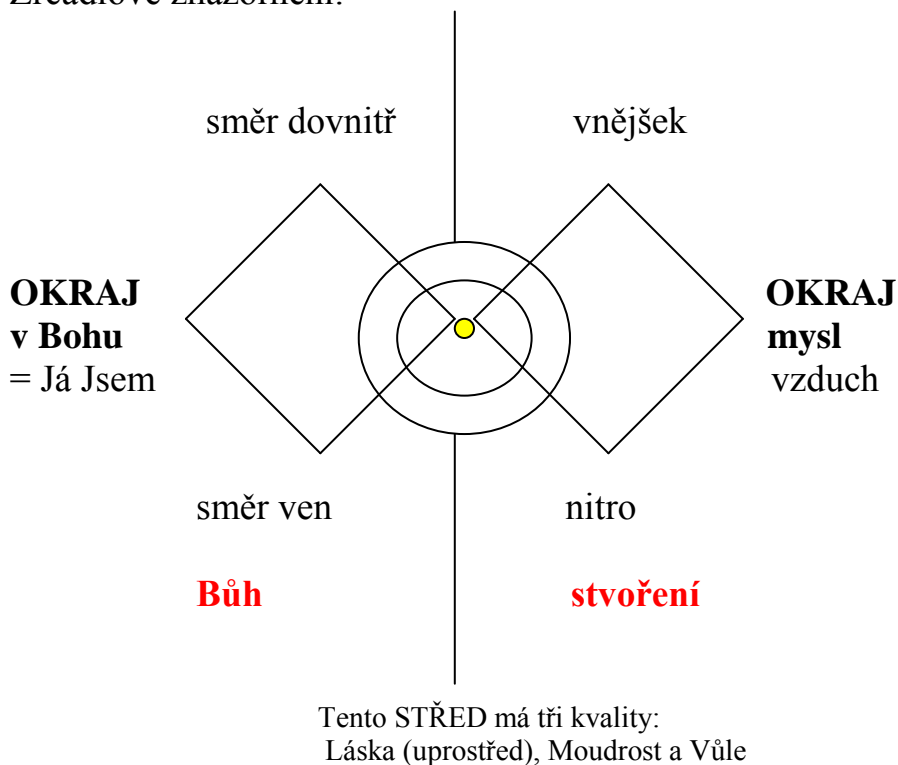

Dovnitř a ven probíhají současně.

Další způsob nakreslení:

Zrcadlové znázornění:

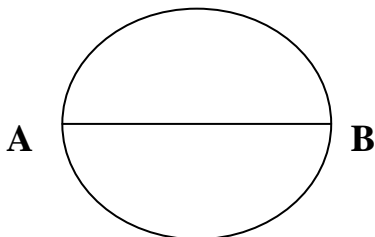

Během procesu, při kterém se neprojevený Bůh (Já Jsem) proměňuje na projeveného Boha (JÁ), vzniká nejdříve Vůle, pak Moudrost a pak Láska. U projeveného Boha (stvořitele), během jeho tvorby působí nejdříve Láska, potom Moudrost a nakonec Vůle.

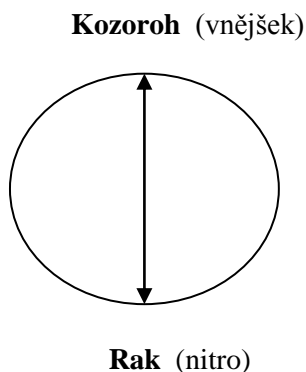
Tento proces, při kterém se neprojevený Bůh proměňuje na projeveného, vám odhaluje důležitou astrologickou skutečnost. Astrologové to nezdůrazňují, ale já vám to nyní zdůrazním:

Opozice ve zvěrokruhu:

Říkali jsme si, že aspekt opozice je 180°. Opozice ve zvěrokruhu je, když jsou dva prvky nebo dvě kvality přesně proti sobě, na stejném průměru a významem aspektu opozice je, že A nemůže existovat bez B a B nemůže existovat bez A. Jejich existence je podmíněna jejich vzájemností. Když by zmizelo A, zmizelo by B, a naopak. Když odstraníte z mince rub, zanikne celá mince.

To vám vysvětluje, že když toto Já Jsem začne zaměřovat svoji pozornost na Sebe sama, dochází okamžitě k dvěma procesům současně. Já Jsem se stahuje dovnitř, to znamená – jde do Sebe, ale současně vystupuje ze Sebe. To vám vysvětluje, že ve zvěrokruhu Kozoroh a Rak (což je vnějšek a nitro) musí existovat současně, a existují současně. Nitro nemůže existovat bez vnějšku a naopak:

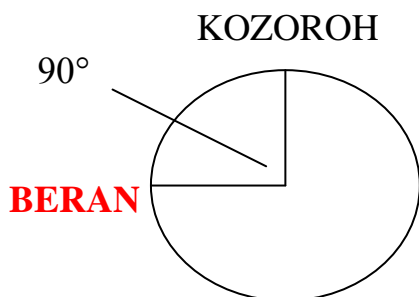

A máte zde vysvětleno, proč. Protože když Bůh sám Sebe zintenzivňuje, tak souběžně proces ven je současně procesem dovnitř. To vám vysvětluje, proč Kozoroh (vnější bytí) a Rak (vnitřní bytí) musí existovat společně.

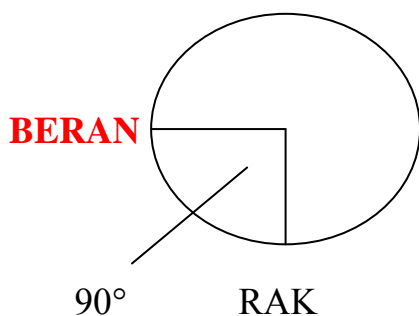
A ukazuje to ještě další věc:

Kvadratura ve zvěrokruhu:

Máte dvě možnosti, buď ten úhel uděláte ve směru hodinových ručiček a tím pádem má kvalitu Kozoroha, čili kvadratura v tomto směru je snaha po vnějším projevu:

Kdežto 90° proti směru hodinových ručiček je snaha po zvnitřnění, do dosažení vnitřního bytí:

Takže vidíte, že tyto dva úhly musí spolu souviset.

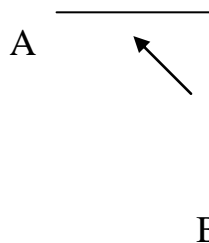
Udělám to jednoduše:

Jeden nemůže být bez druhého. Říkali jsme si, že vnitřní a vnější bytí nemůžou být jeden bez druhého, protože jsme si vysvětlovali, proč. Vysvětlovali jsme si, že v Bohu proces ven a dovnitř probíhá současně, je to jedno a to samé. Takže proto v astrologii máte vnější a vnitřní bytí jakoby společné, vždycky je země a voda, vnějšek a nitro musí být spolu.

A protože kvadratura v tomto směru hodinových ručiček je vnější bytí a kvadratura proti směru hodinových ručiček je vnitřní bytí, tak to vidíte:

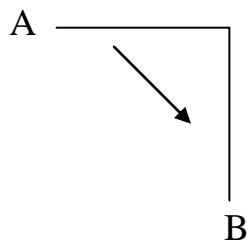
Když máte v horoskopu prvek A a prvek B a svírají 90°, všimněte si:

Prvek B ve vztahu k A má (ve směru hod. ručiček) tento úhel:

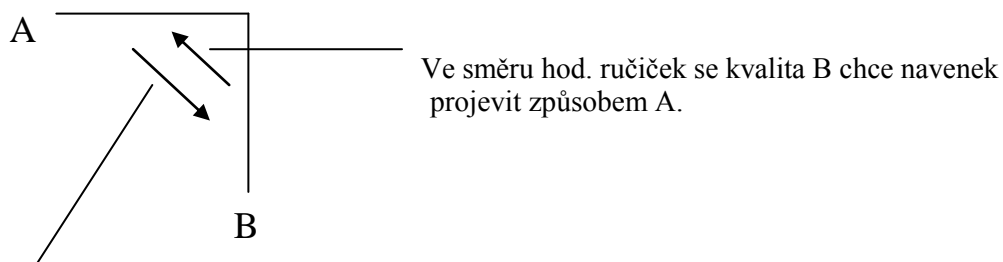
Tato skutečnost (B) se navenek projevit tímto způsobem (A).
Protože tento úhel odpovídá vnějšímu bytí, to znamená, že určitá kvalita (B) má tendenci projevit navenek způsobem A.

Kdežto prvek A (proti směru hodinových ručiček) ve vztahu k B má tento úhel:

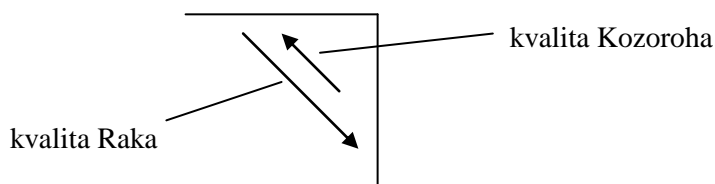
Prvek A ve svém nitru má takovou kvalitu (B).

Astrologové, když mají kvadraturu, říkají, že má jen jeden význam, ale není to tak. Protože to spolu souvisí, tak zde je vnější bytí, ale současně zde je snaha o vnitřní bytí:

Od A k B je směr proti hodinovým ručičkám, což je kvalita Raka, to znamená, že tato kvalita (A) chce uvnitř sebe probudit tuto kvalitu (B).

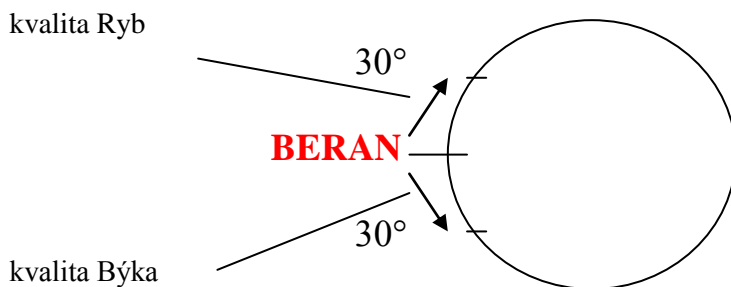
Úhel 90° spolu souvisí:

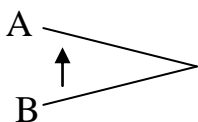
Každé vnější bytí souvisí s nějakým vnitřním bytím. Vnější není jakoby sám od sebe, to je dáno stavem nitra.

Další úhly ve zvěrokruhu – 30° (tvořivý přechod):

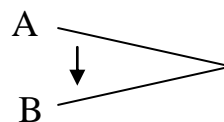
Zde máte vysvětleno, proč, když si popisujeme jednotlivé úhly ve zvěrokruhu (a jsou to úhly života), když jsme si říkali o úhlu 30°, že je 30° ve směru hodinových ručiček a 30° proti směru hodinových ručiček:

Protože tyto dva úhly spolu souvisí. Úhel 30° ve směru hod. ručiček má kvalitu Ryb a 30° proti směru hod. ručiček má kvalitu Býka.

V tomto směru má tento úhel kvalitu Ryb

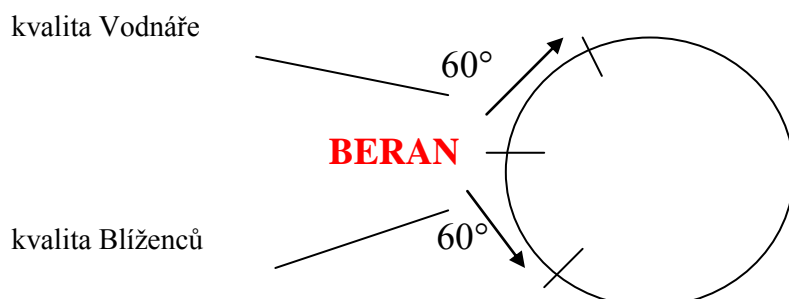
V tomto směru má kvalitu Býka

A proto Ryby jsou víra, Býk je projevená tvořivost (tvořivost, projevovaná ve vnějším světě, nebo-li životní styl). Co to je živ. styl? To, jak člověk projevuje ve hmotném světě nějakou radost, činnost. A je logické, že to také

spolu souvisí. Životní styl vždycky souvisí s určitou vírou. V co věřím, to dělám.

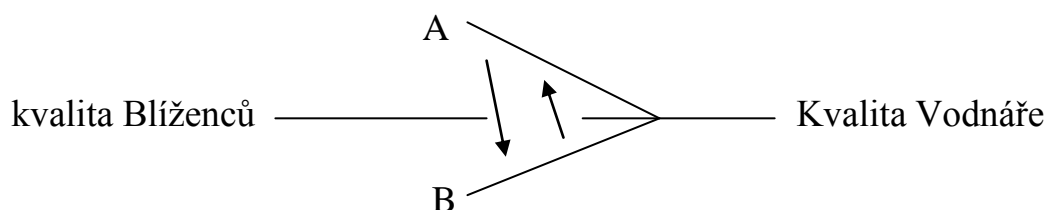
Úhel 60°:

Proto jsme si vysvětlovali 60° v jednom směru, 60° v druhém směru:

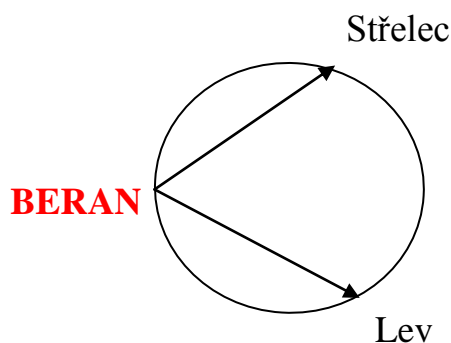
Úhel 60° ve směru hod. ručiček má kvalitu Vodnáře a úhel 60° proti směru hod. ručiček má kvalitu Blíženců. A to spolu souvisí.

Když máte v horoskopu dva prvky, které svírají úhel 60°:

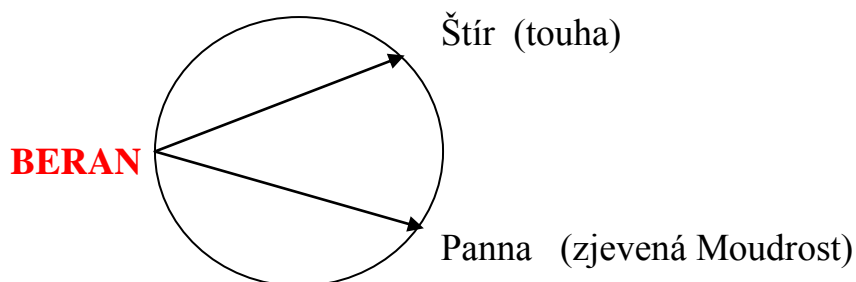

A to je duchovní základ. Je to logické: Víme, že 60° ve směru hod. ručiček je Vodnář, proti směru hod. ručiček to jsou Blíženci. A Vodnář je přemýšlení, Blíženci intelekt. Nemůže přemýšlet ten, kdo nemá intelekt. Přemýšlení musí souviset s intelektem. Přemýšlet může jenom intelekt. Nulový intelekt je skoro jako nulové přemýšlení.

Úhel 120°:

Láska vždycky souvisí s Moudrostí a Moudrost vždycky souvisí s Láskou.

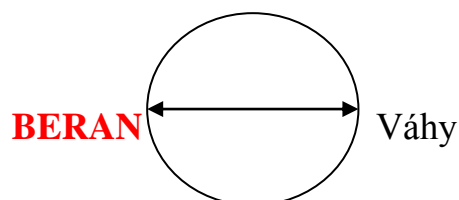
Úhel 150°:

Podle toho, jaké má člověk touhy a žádosti, podle toho dostává (uvědomuje si, zjevuje se mu) určitou Moudrost.

Proč nechce nikdo tuto Moudrost, kterou zde vykládám? Protože má úplně jiné touhy.

Úhel 180° - opozice:

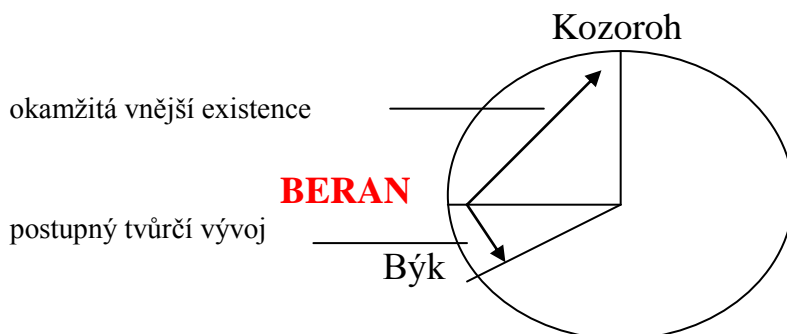
To je archetyp – jedno nemůže být bez druhého.

Takže vidíte, že pomocí kvadratury jsme si zase dokonaleji popsali Boha a Jeho stvoření a z toho vyplývá, že **proces externalizace je proces zesilování (vzniku) blaženosti** a astrologové vám řeknou, že kvadratura je nejhorší aspekt (aspekt smrti, aspekt překážek atd.). Takže vidíte, že Bůh to vnímá úplně jinak, než to Jeho stvoření – přesně naopak.

Chtěl bych ještě zdůraznit jednu věc:

Jaký je rozdíl mezi aspektem 30° proti směru hodinových ručiček a 90°?

Aby nevzniklo nějaké spojování mezi těmito aspekty.

Když si vezmete zvěrokruh, Máte Berana – existenci určité Individuality, specifické kvality. **90° ve směru hod. ručiček má kvalitu Kozoroha.** Víme, že

Kozoroh je vnější bytí, je to úsilí projevit vnější existenci. A my už víme, že Bůh to má v první řadě na zřeteli, protože proces externalizace znamená pro Něho vlastně blaženost. On se dostal (když se externalizoval) do stavu blaženosti a tato Jeho blaženost Ho nutí ještě více jít ze Sebe směrem ven, aby vzniklo stvoření. To je vnější bytí.

Ale **30° proti směru hod. ručiček je Býk** a říkal jsem, že to je projevená, zjevená tvořivost, Láska.

Vzpomínáte si, když jsme si popisovali během několika seminářů aspekt 30° (tvořivý přechod), říkali jsme, když jsme začali brát tuto posloupnost, že za Lvem je Panna, takže Láska se projevuje tak, že zjevuje Moudrost. Za Pannou jsou Váhy, takže zjevená Moudrost se navenek projevuje tím, že vytváří myšlenkové bytí. Protože k čemu by se zjevovala nějaká Moudrost, když by nebyla mysl, ve které by mohly existovat myšlenky? Proto jsem říkal, že 30° je zde to, že zjevená Moudrost se navenek projevuje činností, že se vytváří myšlenkové bytí. K čemu by učitel (nebo já zde) zjevovал Moudrost, když by věděl, že v nějaké mysli se nezačnou vytvářet myšlenky. K čemu bych to dělal? Nedělal bych to. Ale těch 90° ve významu Kozoroha je také vytváření vnějšího bytí, ale já bych to řekl tak, ať se to neplete, to jsou dvě různé kvality.

Těch **90° nám říká, že určitá skutečnost okamžitě ustanovuje nějakou vnější existenci (bytí)**. To znamená, že když máme tuto kvalitu (Berana), tak současně okamžitě navenek vzniká Kozoroh. 90° je, když něco existuje, tak zákonitě v tu chvíli se to navenek nějakým způsobem projevuje. Čili každá specifická Individualita okamžitě musí mít vnější tělo, protože každý Tvůrce se chce projevovat směrem ven. A pokud nemáte vnější tělo, tak to nejde.

Těch **30° vám ale říká, že něco vytváříte postupně**. To je tvůrčí proces. To je třeba zde rozlišit. Když jsem hovořil o aspektu 30° a šli jsme krok za krokem, to je postupný tvůrčí vývoj. Zde něco postupně tvoříte určitým způsobem.

To je důležité si uvědomit, abyste cítili ten rozdíl mezi úhlem 90° ve směru hod. ručiček (který okamžitě ustanovuje existenci ve vnějším světě) a mezi úhlem 30° proti směru hod. ručiček (kdy něco postupně navenek vytvářím).